PYŠELSKÉ listy

duben, květen, červen 2016

5,- Kč

120

Zpravodaj městského úřadu též na http://www.pysely.cz

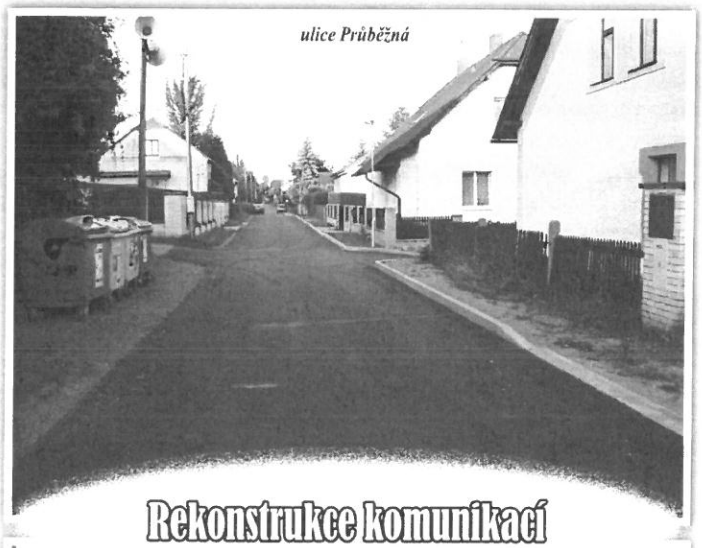

ulice Průběžná

Rekonstrukce komunikací

více se dočtete na www.pysely.cz

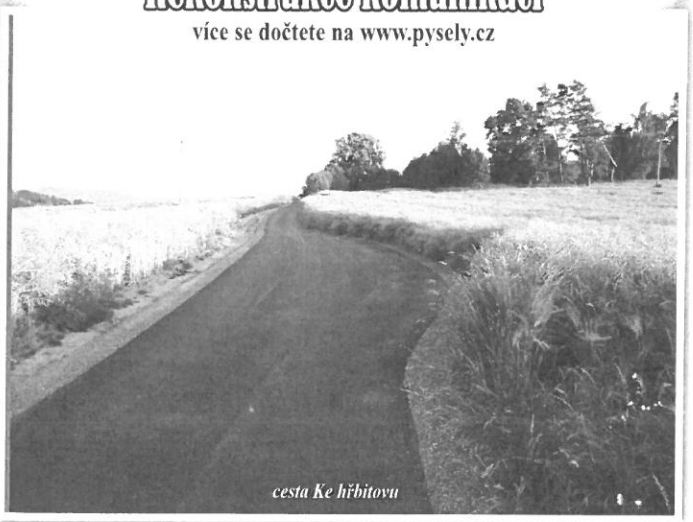

cesta Ke hřbitovu

* * *

Jarní úklid Pyšel a okolí

V sobotu 9. dubna se před hasičskou zbrojnicí sešlo několik desítek dobrovolníků, děti z hasičského kroužku, hasičů, členů místního golfového klubu, sokolů a dalších členů spolků, kterým není lhostejné, aby bylo naše okolí znečištěné. Letos se bohužel nemohly zúčastnit děti z Dětského domova, ale i tak se nás sešlo dost a vrhli jsme se do práce. Jen mě mrzí, že se nezapojilo více obyvatel ze Zaječic a Kovářovic přišel pouze jediný občan. Přitom Zaječický úsek je jeden z nejdelších. Snad se to v příštích ročnících změní, každá ruka dobrá a všichni jsou vítáni.

Po rozdělení úseků a skupin se všichni rozešli na svá stanoviště. Byly to příjezdové komunikace do Pyšel od Zaječic, Pětihost, Čerčan, Čtyřkol a hotelu Doly a samotné Pyšely. Oproti předchozím ročníkům bylo odpadu opravdu méně. Letos město Pyšely poskytlo opět odpadkové pytle, ale byly tentokrát barevně odlišené a tak třídění bylo rychlejší. Po skončení celé akce se zúčastnění sešli v restauraci Sokolovna, kde se poklábosilo u pivka a děti u limonády.

Velké díky patří všem, kteří se podíleli na tak prospěšné akci. Zejména dobrovolným hasičům, kteří zajišťovali bezpečnost při úklidu a pomoc při samotném úklidu, městu Pyšely za poskytnutí pytlů na sběr a zajištění místa ve sběrném dvoře a firmě Gazeboo za odvoz shromážděného odpadu a Loretě golf Pyšely za spoluorganizaci.

Pokud Vám záleží na hezkém okolí, jste srdečně zváni na příští jarní úklid.

Mirka Kocourková

Vítání občánků

narozených v druhé polovině roku 2015 jsme připravili na sobotní odpoledne 16.4. 2016. Děti z mateřské školky, ve které se celá slavnostní událost odehrávala, opět potěšily svým milým vystoupením pod vedením paní ředitelky Ilony Kryzánkové. Ta všechny přítomné přivítala.

Paní místostarostka Ing. Dana Drábová se ujala slova a milým projevem rodičům připomněla jak významný a jedinečný je tento den. Pro nové občánky byly připravené dárečky, pro maminky růže a tatínkové si odnášeli pamětní list. Svým podpisem se rodiče zapsali do pamětní knihy. Kdo chtěl, mohl si nechat své děťátko vyfotografovat v tradiční kolébce.

Přivítali jsme tyto občánky: Pyšeláky Mikoláše Kostrhouna, Nikolku Troníčkovou, Honzíka Šimáčka, Milana Svobodu, Tomáše Víška, Viléma Heřmana, Terezii Tót, Ellu Talián, Markétku Dedkovou, Jakuba Slavíka, Terezku Kaizrovou. Marie Svašková z Pyšel a Johanka Kudličková z Borové Lhoty se nezúčastnili. Přejeme našim novým občánkům a jejich rodičům hodně zdraví, štěstí a spokojený život.

Poděkování patří všem, kdo se podíleli na přípravách tohoto slavnostního odpoledne.

M.Kocourková

Ceník nadměrného odpadu uloženého do kontejneru:

(ceny jsou uvedeny včetně DPH)

Druh odpadu	váha/objem/množství	Kč
koberce, lina	1 m²	9,-Kč
matrace (60 x 90)	1 ks	17,-Kč
starý textil, hadry (1 igelitový pytel)	1 pytel	22,-Kč
umělá hmota, trubky	1 m²	6,-Kč
umělá hmota desky	1 m	11,-Kč
umělá hmota obaly, folie	1 pytel	33,-Kč
plastové židle	1 ks	11,-Kč
plastové stolky, lehátka	1 ks	22,-Kč
autosedačky	1 ks	55,-Kč
malé dřevěné předměty (do cca 1 m²), tj. poličky, lyže, apod.	1 m²	11,-Kč
žoky, pytle s odpadem	1 ks	44,-Kč
stavební kolečko odpadu	1 kolečko	44,-Kč
dvoukolová ruční kára odpadu	1 kára	61,-Kč
sud nebo igelitový pytel odpadu	1 ks	44,-Kč
malý přívěs za auto, fréza	do 0,6 m³	220,-Kč
velký přívěs za auto, fréza	nad 0,6 m³	330,-Kč

* * *

Co nového v knihovně?

Naše knihovna v Pyšelích spolupracuje s Městskou knihovnou v Benešově. Od května máme v policích kolem stovky knih z výměnného fondu, které tu budeme mít zapůjčené na celý rok. Přijďte si vybrat zajímavou četbu třeba na dovolenou. Pokud si nevyberete z fondu naše knihovna má spoustu krásných a čtivých titulů. Těším se na Vaši návštěvu.

Kocourková Mirka, knihovnice

Seznam titulů z výměnného fondu:

Boček Jaroslav	Čas korunního prince
Boček Jaroslav	Delikátní operace
Brown Sandra	Mrazivý chlad
Brown Sandra	Zdravím tě, temnoto
Coben Harlan	Cizinec
Coben Harlan	Temné lesy
Cole Martina	Procitnutí
Cole Martina	Smyčka
Cole Martina	Zabiják
Cook Robin	Deformace
Corwell Bernard	Bledý jezdec
Corwell Bernard	Páni severu
Corwell Bernard	Píseň meče
Corwell Bernard	Svatyně
Corwell Patricia	Kalné vody
Corwell Patricia	Predátor
Deaver Jeffery	Hodinář
Deaver Jeffery	Manhatten je můj život
Deaver Jeffery	Pekelná kuchyně
Devátá Ivanka	Mezi nebem a peklem
F. Christiane	Christiane F., můj druhý život
Fielding Joy	Dobré úmysly
Fielding Joy	Nic mi neprozrazuj
Fielding Joy	Panenka
Garwwood Julie	Dívka jménem Summer
Grisham John	Vyvolávač deště
Chase James Hadley	Eso v rukávu
Chase James Hadley	Láska může být osudná
Chase James Hadley	Mám všechna čtyři esa
Christie Agatha	Kočka mezi holuby
Christie Agatha	Velká čtyřka
Janečková Klára	Ďábelská tvář
Janečková Klára	Unesená
Kellerman Jonathan	Nad propastí
Kellerman Jonathan	Spasitel
Monyová Simona	Srdceboly
Pospíšilová Jarmila	Podzimní blues
Sheldon Sidney	Akce soudný den
Sheldon Sidney	Nebezpečí pravdy
Sheldon Sidney	Pokud přijde zítřek
Smith Wilbur	Nářek vlků
Smith Wilbur	Tvrdší než diamant

DOPISOVATELÉ

Čarodějnice na Loretě

V sobotu 30. dubna se na Loretu opět vrátila čarodějnice Uršula, kterou vyrobilo známé trio Eliška a Nelča Kocourkovi a Kačka Černá moc se jim povedla a její rozevlátá sukně plápolala na hranici dokonale. Počasí se vydařilo a návštěvníci této tradice si mohli poklábosit u vatry, kterou perfektně postavili naši pyšelští hasiči a o kterou se také po celou dobu akce starali, aby nedošlo k nějakému neštěstí. Oheň vzplál kolem sedmé hodiny a všichni sledovali, jak čarodějnice Uršula mizí v dýmu a plamenech. Na malém ohníčku si mohli návštěvníci opéci buřta nebo si dát u občerstvovacího stánku něco k pití. Na malém plácku hrály děti fotbálek, hudba hrála veselé písničky a večer se nesl v přátelském duchu……poslední návštěvníci odcházeli hodně po půlnoci a to svědčí o tom, že se můžeme těšit na příští rok.

Majiteli pozemku panu Romanovi Babanskému, který poskytl místo, kde se mohla uskutečnit tato akce, patří velké díky. Poděkování si zaslouží Loreta Golf Pyšely, která zajistila dřevo pro Pyšely a Zaječice, SDH Pyšely za postavení vatry a zajištění celé akce, městu Pyšely, SK Pyšely za darování míče na fotbálek, panu Jiřímu Dvořákovi za zapůjčení stánku na občerstvení. Michalovi Turkovi za vysekání trávy. A samozřejmě díky si zaslouží Lenka Černá, Štěpánka Bednářová, Hana Risnerová, Pavel Kocourek za pomoc při organizaci celé akce a dalším dobrovolníkům, kteří pomáhali.

Za rok na shledanou……

Mirka Kocourková

V květnu oslavila významné životní jubileum **paní Marie Málková** z Kovářovic.

V červnu slavil významné životní jubileum **pan Pavel Rödl** z Pyšel.

V červenci budou slavit významná životní jubilea **paní Jiřina Vejmelková** ze Zaječic, **pan Petr Martinovský** z Pyšel, **paní Eva Příhodová** a pan **Petr Čuda** klienti Domova pro seniory.

Připojujeme se k jistě dlouhé řadě gratulantů s přáním pevného zdraví, hodně štěstí, pohody a spokojenosti do dalších let jejich života.

Vítáme nové občánky

12. března se narodila **Eliška Švábová**.
Šťastnými rodiči jsou Eliška Benešová a Theodor Šváb z Pyšel.
Blahopřejeme k této radostné události.

19. března se narodil **Mathias Čálek**.
Velkou radost mají rodiče Karolína Marešová a Mathias Čálek z Pyšel.
Gratulujeme a přejeme hodně štěstí a lásky.

3. dubna se narodila **Vanessa Havlínová**.
Radost z holčičky mají rodiče Kateřina a Petr Havlínovi z Pyšel a také bráška Péťa.
Celé rodině moc gratulujeme.

10. květen byl šťastným dnem pro rodiče Terezu a Lukáše Bartíkovi, narodila se jim druhá dcera **Amálie Bartíková**.
Radost ze sestřičky má i Rozárka.
Ze srdce blahopřejeme a přejeme hodně zdraví a pohody.

Marek Páša se narodil 14. června.
Velkou radost mají rodiče Jiřina Nováková a Miroslav Páša z Pyšel. Z brášky se raduje také malý Ondra.
Blahopřejeme celé rodině k této radostné události.

Tichá vzpomínka ...

dne **20. dubna 2016** nás opustil dlouholetý dopisovatel do PL a pyšelák **pan v.v. plk. RNDr. Miroslav Zeman**

Vzpomínáme!

Z MĚSTSKÉHO ÚŘADU

Smith Wilbur	Zlatokopové
Tremayne Peter	Dým ve větru
Tremayne Peter	Opat s mečem
Vaňková Ludmila	Domeček na Vesuvu
Vaňková Ludmila	Jsme jedné krve
Vondruška Vlastimil	Krev na lopuchu
Wood Barbara	Hra osudu
Abrahamová Jana	Šamanky z Mexika
Archer Jefferey	Barmské dědictví
Bouzek Ota	Lovy nejen na severu
Brown Dan	Pavučina lží
Cartland Barbara	Hulubice lásky
Cartland Barbara	Síla osudu
Clark Carol Higgins	Mrtvá na pláži
Coulter Catherine	Síla osudu
Courhs Mahler	Ellinor, dcera pradleny
Čerešňáková Eva	Miss: sny vs. Realita
Čermák Miloš	Muži, co zírají na ženy
Dachs Ian	Detektiv Michael Crow
Erikson Thomas	Mentalista
Evans Richard Paul	Dopis
Francis Dick	Chladná zrada
Francis Dick	Nervy
Francková Zuzana	Manžel je také člověk
Gordon Richard	Doktor bez hlavy
Grebe Camilla	Trpčí než smrt
Hankins James	Pikový Jack
Heath Rachel	Příkladná anglická žena
Heyer Georgette	Elinor
Hlaváčková Iva	Sčítání zla
Hlaváčková Iva	Horší už to nebude
Hlavínová Hana	Plyšová veš
Hoag Tami	Minulá provinění
Hutrová Veronika	Do ráje a zpět
Jones Sadie	Štvanec
Kantůrková Eva	Vy nám taky
Kerr Philip	Muž bez dechu
Körnerová Hana Marie	Třetí přístav
Lanczová Lenka	Andělé noci
Lanczová Lenka	Doteky noci
Mac Clure Ken	Dárce
Míka Jan	Cukrárna
Nurowska Maria	Setkání v Paříži
Pauly Stephanie	Rapa Nui
Picoultová Jodi	Prostá pravda
Powers Richard	Stopy paměti
Rankin Ian	Tma
Reid Carmen	Recept na štěstí
Silva Daniel	Portrét špionky
Söderberg Alexander	Adulanský přítel
Stínil Luděk	Lásce na dosah
Vine Barbara	Osudný zvrat
Vosseler Nicole	Šafránový měsíc
Waltari Mika	Dohra
Whyte Jack	Chrámová hora
Wyler Allen	Nepatrná šance
Zusak Markus	Zlodějka knih

Májový měsíc

Stavění májek ozdobeného kmene stromu, který se staví na oslavu jara 30. dubna (při čarodějnicích) nebo 1. května je hezký obyčej. Dělá radost nejen mladým děvčatům, ale všem lidem, kteří mají rádi něco hezkého ve své obci. Na Borové Lhotě již po mnoho let tento obyčej se dodržuje a parta mužů a mladíků vždy postaví na návsi u kapličky krásnou májku, u které se dobře posedí a popovídá. ***Bohumila Nádvorníková***

* * *

Návrat k historii

V extravilánu obce Borová Lhota u polní cesty je starý dub. Ani nejstarší obyvatelé nepamatují, od kdy ten dub tam stojí. V obvodě má 388 cm a jediné co si někteří místní pamatují, před desítkami let jej zapálil blesk. Příroda si ale pomohla sama a dnes se dub může chlubit svou bohatou korunou. Na dub kdosi pověsil dřevoryt madony a objevila se tam také soška madony. Lidé při procházce pokládali k dubu květiny a rozsvítili i svíčku. V letošním roce se několik obyvatel obce dohodlo na úpravě okolí dubu, vyčistili nálety dřevin. Jan Nádvorník se ujal opravy sošky madony, zajistil a připravil žulovou stélu pro její uložení. A protože má trvalý přátelský kontakt s R. D. Pavlem A. Porochnavcem z farnosti v Lysé nad Labem připravil na 14. 5. 2016 vysvěcení stély s madonou. Počasí bylo příjemné a odpoledne se sešlo u dubu plno občanů, kteří potom na návsi u kapličky setrvali v přátelském posezení. Stoly byly plné pohoštění, od sladkého až po klobásy, co kdo přinesl. V nabídce byla káva, nealko a tradičně při místním posezení i pivo Borovar. O tom jak probíhala příprava i vlastní vysvěcení ukazují přiložené fotografie. ***Vladimír Brejcha***

Jak to vidí sousedé

Borová Lhota se umí bavit

Obyvatelé Borové Lhoty se umí bavit. Tradice se stavěním májky se i v letošním roce opakovala. Stálých obyvatel v Borové Lhotě není příliš, ale společně s chataři každý rok pro dříve narozené, i jejich děti a vnoučata dodržují tradice, na které se v mnohých obcích zapomíná. Když je správná parta, musí se vždy najít důvod na společné posezení. Také i v letošním roce se sešli většinou již kmeti, aby spojili dobrou tradici s následným posezením. Odpoledne 30. dubna se postavila májka, večer se pálily čarodějnice, a potom byl čas na občerstvení a posezení u dobrého zlatavého moku.

Vladimír Brejcha

* * *

Vycházka k prastarému „DUBU"

V sobotu 14. května se u kapličky na návsi sešli jak místní, tak i mnoho návštěvníků, aby se vydali polní cestou k vysokému velmi starému dubu k posvěcení malého pomníčku se soškou Panny Marie. Svěcení provedl pan farář R.D. Pavel A. Porochnavec, který se rád vrací do Pyšel a na Borovou Lhotu. Několik občanů se již dříve dohodlo, že by se mělo okolí dubu uklidit a odstranit trní a tomuto místu vrátit jeho dřívější odpočinkové zastavení a vzpomenutí i na jiné věci, což naši předkové dělávali, když na okolních polích pracovali. Nyní se tedy obnovil i náboženský Mariánský kult, který zde kdysi zřídili řádové sestry blízkého okolí. Poté se „procesí" vrátilo na náves k posezení, pohoštění a přátelskému popovídání. Všichni přítomní ocenili celou akci a i brigádnickou práci, aby se toto mohlo uskutečnit.

Bohumila Nádvorníková

Koupím

chatu, starší dům nebo usedlost pro rekreační účely v Pyšelích a okolí.

Pozdější využití na podnikání nebo trvalé bydlení se nevylučuje, ale není to podmínka.

Irena Ragasová 725 079 675,
irena.ragasova@seznam.cz

Křesťanský sbor v Pyšelích

Vás zve na pravidelné nedělní bohoslužby

Vždy v neděli od 10 hodin
v rodinném centru Zajíček
Pod hřištěm 92, Zaječice

Více informací na:
www.kspysely.cz

Křesťanský sbor Pyšely

Pravda, láska, víra a naděje ...

Jarní besídky ve školce

Besídka ve žluté třídě „Májová pohádka"

Besídka v zelené a oranžové třídě „Na palavičku u lasa"

Dobrodružství u hasičů

První červnové pondělí jsme měli domluvené setkání s Pyšelskými hasiči.

Otevřela se kouzelná vrata a jako mávnutím čarovného proutku se z dětí stali záchranáři, potápeči, ale hlavně hasiči.

Téměř dvě hodinky naplněné poutavým vyprávěním a praktickými ukázkami utekly jako voda.

Přejeme hasičům mnoho sil do jejich záslužné práce a hlavně, ať se setkáváme pouze při takovýchto bezva ukázkách.

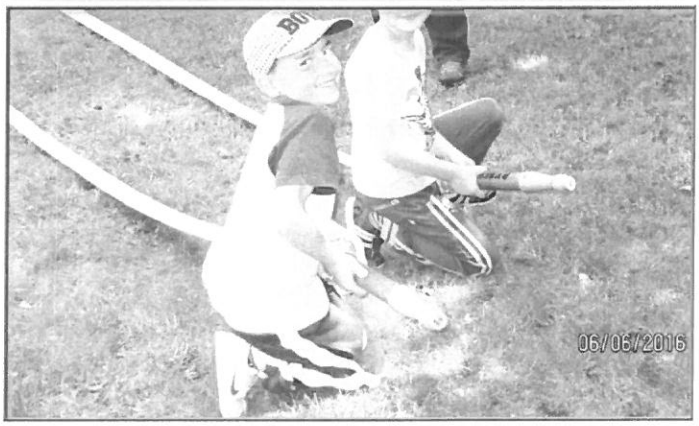

Pan veterinář a povídání o zvířátkách

Velké poděkování od nás patří opět MVDr. Petru Gbelcovi, za milé setkání s našimi dětmi a poučné povídání o zvířátkách.

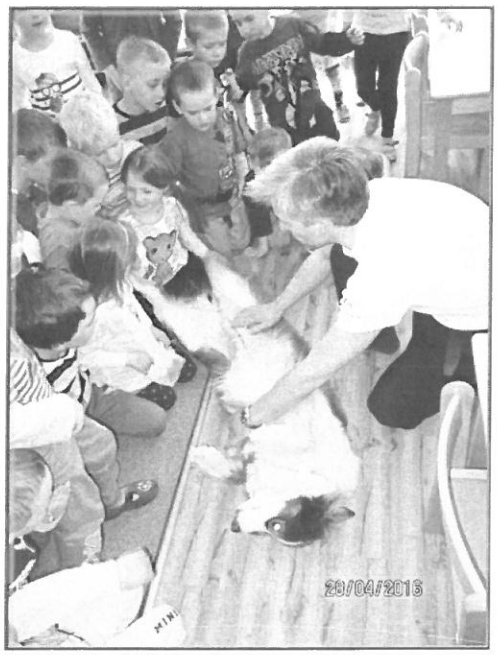

7., již tradiční „Myslivecký den"

Ve čtvrtek 2.června jsme se všichni vydali na cestu Oborou. Páni myslivci na nás čekali s úkoly, které jsme hravě zvládli- při procházce lesem bylo několik zastávek, kde jsme viděli paroží, obrázky lesní zvěře a ptactva. Také jsme pilně trénovali hod na cíl.

Děkujeme Mysliveckému sdružení v Pyšelích, pod vedením p.Nádvorníka z Borové Lhoty, který se svými kolegy na nás každý rok myslí , vše zajistí a připraví.

Ilona Kryzánková

Letní prázdniny ve školce Cvrček

Kolektiv školky Cvrček připravil zajímavý program pro děti i na letní prázdniny. Již čtvrtým rokem Cvrček pořádá příměstské tábory v týdenních turnusech s různými tématy, na které se mohou přihlásit i děti, které školku běžně během roku nenavštěvují. V červenci a srpnu tak děti mohou zažít jaké je to být zálesákem, navštívit druhohory, zkusit šikovnost svých rukou či se stát kovářem, podkovářem. Krásné okolí Pyšel nám umožní s dětmi pořádat výlety do přilehlých obcí, jako jsou Křivá Ves, Lojovice, Lomnice, Pětihosty. Ve Čtyřkolech navštívíme poníky a koně paní Dagmar Hrabalové, neb z koňského hřbetu je místní příroda ještě kouzelnější.

Pro děti od 18 měsíců do 4 let školka zajišťuje běžný provoz.

Veškeré informace včetně přihlášky naleznete na webových stránkách školky na www.montessoripysely.eu v sekci tábory na úvodní straně.

Krásné léto plné zážitků přeje ***Karla Kailová***

Dětský klub Cvrčata

Již čtvrtým rokem mají rodiče - prarodiče s malými dětmi příležitost scházet se v prostorách školky Cvrček v Pyšelích. Pro děti je připravený program obsahující pásmo říkanek, básniček, písniček. Cvrčata jsou nadšená z padákových her a krátkého divadélka, které je svým obsahem a délkou přizpůsobené jejich věku. Jednoduché, ale zábavné tvoření rozvíjí nejenom jejich fantazii, ale i jemnou motoriku. Zrelaxují se u nás jak děti v kuličkovém bazénku, tak i maminky, babičky či tatínkové u čaje nebo kávy.

Děti mají možnost seznámit se nejen s prostorem školky, ale i s vybavením jako jsou jednoduché vyrobené hudební nástroje, s hračkami, s Montessori pomůckami, ale i s personálem školky a s ostatními dětmi. Nejednomu dítěti tyto zkušenosti pomohou ke snadnější adaptaci při vstupu do školky Cvrček. Dítě již zná prostory, ve kterých se pohybuje, kolektiv kamarádů, poznává učitelky, které o něj pečují a vzdělávají ho. Poslední setkání v akademickém roce 2015/2016 se uskutečnilo v komorním duchu ve středu 22. června. Na další shledání se bude těšit kolektiv Cvrčka v akademickém roce 2016/2017 v říjnu. Přesný termín naleznete na webových stránkách školky Cvrček na www.montessoripysely.eu.

Krásné léto a báječné zážitky bez úrazů přeje ***Karla Kailová***

Jak jsme tančili v Praze

Lidem je přirozeností pohyb a nic na tom nemění ani skutečnost, že věkem ubývají schopnosti pohybových možností. Neznamená to však, že s ubývající ztrátou svalové hmoty a poruchou rovnováhy ubývá chuť trávit volný čas pohybovými aktivitami tak, jak člověk byl v minulosti zvyklý. Zvyk je železná košile a tak ti lidé, kteří bývali kdysi čilí, měli rádi společenský život a s tím související družnost v kolektivu, tak i nyní v pokročilém věku se nechtějí vzdávat dřívějších radostí.

V našem Domově pro seniory Pyšely dáváme našim klientům dostatek nabídek na trávení volného času dle jejich individuálních dispozic a jejich preferencí oblastí zájmu. Jednou z těchto oblastí je oblast senzomotorická. V našem domově mohou klienti uplatňovat své zájmy v různých aktivizačních programech specificky zaměřených na rozvoj v dané oblasti. Příkladem je taneční kroužek v našem domově, který je otevřenou aktivitou nejen pro klientky a klienty s určitým pohybovým rozsahem, ale je určen i klientkám a klientům s určitým stupněm pohybového omezení. Toto všem zabezpečuje jasné vymezení této aktivity, protože se jedná o „tance v sedě". Zacílení této aktivity je jednoznačně dáno rozvojem společenského kontaktu.

Smysluplná je také družební aktivita s jinými domovy pro seniory. Letos náš taneční kroužek byl pozván do Domova pro seniory Kobylisy v Praze, kde reprezentoval náš domov v taneční soutěži „Tance v sedě". Náš pětičlenný tým obdiv získal nejen v této soutěži v pražských Kobylisích, ale též při vystoupení v našem domově v Pyšelích. Upomínkou nám budou nejen krásné fotografie v kronice, ale také získaný pohár a diplomy. Domov pro seniory Kobylisy všechny soutěžící odměnil i věcnými upomínkovými předměty a dortem s vyobrazením tanečního střevíčku.

Poděkování patří všem klientům Domova pro seniory Pyšely, kteří se rozhodli pro reprezentování našeho domova a věnovali nácvikům tanečního programu velkou pozornost a úsilí. Zdůraznili tak skutečnost, že i v seniorském věku a v pobytovém zařízení lze najít kvalitu života a důstojnost.

***PhDr. Jitka Plíšková,** ředitelka Domova pro seniory Pyšely*

Srdce na dlani

Pulsující srdce na dlani je metaforou pro vyjádření provádění péče klientům Domova pro seniory Pyšely všemi pracovníky. Vysokou úroveň kvalitního provádění sociálních služeb klienti dokáží ocenit a také vyjádřit poděkováním při besedách s vedením domova a při společných schůzích Výboru klientů, kdy zástupci z řad klientů tlumočí pochvaly na péči. Poděkování za poskytování péče zaznívají nejčastěji od jednotlivých klientů osobním vyjádřením, ať již ústním nebo i písemným podáním. Tato hřejivá poděkování za obětavý přístup k práci pracovníků Domova pro seniory Pyšely klienti vyjadřují v každoročně tradičně pořádané anketě „Srdce na dlani". Tato anketa byla vyhlášena ředitelem CSSP Mgr. Tomášem Janem MBA pod záštitou ředitele odboru zdravotnictví, sociální péče a prevence Magistrátu hl. m. Prahy PhDr. Tomášem Klineckým a radním pro sociální oblast Danielem Hodkem. Klienti Domova pro seniory Pyšely v této anketě dávali své hlasy pracovníkům domova, kteří k nim přistupují v profesionální péči „se srdcem na dlani".

Ve slavnostní atmosféře přítomných pracovníků poděkovala ředitelka DS Pyšely PhDr. Jitka Plíšková všem zaměstnancům. Ve svém projevu vyzdvihla obětavou a profesionální práci všech zaměstnanců na všech pracovních úsecích. Pracovníkům Domova pro seniory Pyšely slavnostně poděkovali také zástupci odboru zdravotnictví, sociální péče a prevence Magistrátu hl. m. Prahy paní Milada Mastná a Mgr. Kamila Pádecká, které zároveň vyjádřily poděkování za obětavou práci ředitelce DS Pyšely PhDr. Jitce Plíškové.

Slavnostní program podpořil moderováním pan Jožka Zeman, který se slova ujal po úvodním projevu ředitelky DS Pyšely PhDr. Jitky Plíškové. Provázel společenským programem známého zpěváka Bohuše Matuše, který si dokázal podmanivě získat publikum domova. Pracovníci domova měli možnost zazpívat si známé písně spolu s ním.

Pracovníci Domova pro seniory Pyšely posílají srdečné poděkování klientům DS Pyšely za jejich hlasy, které jim v anketě věnovali.

***Dana Buková,** pracovnice DS Pyšely*

První rok ve sdružené škole Babylon

Druhé pololetí uteklo jako voda. Ještě máme v živé paměti pololetní přezkoušení a už jsme těsně před letními prázdninami. Společně strávený čas byl naplněn takovým množstvím nejrůznějších aktivit, že jsme si ani nestihli všimnout, že už jsme spolu desátý měsíc.

Na podzim jsme zahájili školní rok v duchu Montessori pedagogiky vyprávěním tzv. Pěti velkých příběhů – O vzniku Vesmíru, O vzniku života, O příchodu lidí, O vzniku písma a O vzniku čísel. Na tyto příběhy, které v sobě obsahují základy veškerého vědeckého poznání, navazuje pak učivo podle zájmu a věku každého z dětí. Věnovali jsme se tak jak klasickým tématům prvouky, tak např. rozlišování živočichů na obratlovce a bezobratlé, zjišťovali jsme, čím se živočichové liší v jídelníčku a jak vypadá potravní řetězec.

V rámci tématu Já a můj svět jsme skládali veliké puzzle České republiky, naučili jsme se zpívat národní hymnu a vytvořili si „leporelo", které ukazuje, kde se nacházíme na mapě světa. Postarali jsme se o zahradu a dozvěděli se, jak se na zimu chystají zvířata a mnoho dalšího. V zimě jsme se přesunuli do polárních oblastí, abychom si uvědomili rozdíly mezi jednotlivými podnebnými pásy a poznali způsob života v odlehlejších částech světa. Pokračovali jsme tématem lidského těla a prozkoumali jsme detailně lidský chrup. Zdravé stravování a péče o tělo byly jeho součástí. V dubnu jsme se zučastnili Noci s Andersenem, a dokonce jsme získali cenu nakladatelství Albatros Expedice z pohlednice Vratislava Maňáka. Zavítali jsme také do knihovny a stali se jejími pravidelnými návštěvníky. A přišel květen. Měsíc, který jsme skoro celý věnovali tématu Karel IV. a jeho doba. Při našem putování jsme čerpali z mnoha zdrojů a dotkli se snad všech oblastí lidského života ve středověku – postavili jsme gotický hrad, ulucetovali si náramky, prohlédli si a poslechli středověké hudební nástroje, vyrobili papírovou okenní vitráž nebo pojedli jahelnou kaši z dřevěných misek. A samozřejmě jsme nevynechali rytíře v kroužkové zbroji!

Nedílnou součástí našeho společného soužití byla také angličtina. Anglicky mluvíme každý den, hrajeme si, zpíváme a posloucháme. Pravidelně také sledujeme seriál Muzzy in Gondoland a další anglické pořady pro děti.

Pravidelnými hosty byly nejen u nás, ale i ve školce Cvrček poníci z Jezdeckého areálu Čtyřkolák. Na četných procházkách do okolí jsme pozorovali změny v přírodě, přesvědčili se, že ptáčci přes zimu pečlivě vyzobali všechna semínka, která jsme jim nachystali do krmítek, a že co si zasijeme, to taky (při řádné péči) sklidíme.

Budeme rádi, když se na fotky z naší činnosti podíváte na Facebooku, stránka je volně přístupná, takže nepotřebujete mít vlastní účet. Adresa je https://www.facebook.com/sdruzenaskolapysely/.

Na závěr bych ráda poděkovala všem rodičům, kteří nám dali důvěru a svěřili nám do péče svoje ratolesti. Věřím, že jsme svému závazku dostáli se ctí a děti nejen že chuť do učení během svého prvního školního roku neztratily, ale s nadšením budou v poznávání světa okolo sebe pokračovat i po tom, co se dveře školy na dva měsíce zavřou. Setkáme se znovu 5. září!

Krásné léto přeje všem za celý tým ***Šárka Blažková***

Návštěva pyšelské knihovny

Čtení je zábava, čteme pro radost. Ale jak děti ke knížkám přivést, ukázat jim jejich kouzlo tak, aby nepodlehly jiné, pasivní zábavě, která je dnes téměř všudypřítomná? Ti nejmenší si rády prohlížejí leporela, listují knížkami a dívají se na obrázky. Stejně tak málokteré dítě odolá předčítání příběhu. Samostatné čtení je však už mnohem náročnější. Nějakou dobu trvá, než se dítě naučí všechna písmenka, začne chápat význam přečteného a udrží pozornost natolik, aby pro něj bylo příjemné čtení delšího úseku. A právě v tomto okamžiku, na prahu čtenářství, je třeba zájem ještě více podpořit.

I my ve sdružené škole Babylon usilujeme o to, aby naše děti četly a měly ze čtení potěšení. Nejdeme však cestou povinné literatury, resp. povinného počtu doporučených knih, ale množství a výběr necháváme čistě na volbě dítěte. Každé dítě pak má individuální prostor na čtení své knihy, tempem, které mu vyhovuje, a v množství, na které má zrovna sílu. Chce-li, má možnost o tom, co přečetlo, popovídat ostatním. Každý si pak sám udělá zápis do čtenářského deníku.

Abychom ale nebyli omezeni jen knížkami, které mají děti doma, chodíme pravidelně i do pyšelské knihovny. Podívejte se na několik fotek z naší první, dubnové návštěvy. Paní Kocourková nám ochotně knihovnu ukázala, vysvětlila, kde se nacházejí jaké knížky, co a jak je třeba k jejich vypůjčování a ukázala nejtlustší z aktuálního fondu. Děti si následně zřídily vlastní čtenářské průkazy a odnesly si první úlovky. A jak vidíte opět na fotkách, číst lze skutečně kdekoliv.

Krásné prázdniny se spoustou krásných knih vám přeje ***Babylon!***

HASIČI

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ V PYŠELÍCH

HASIČSKOU POUŤOVOU ZÁBAVU

která se koná v sobotu dne 2. července 2016 od 20 hodin

v sále Na Radnici U České koruny v Pyšelích.

K tanci a poslechu hraje HORVÁTH BAND.

Vstupné 90,- Kč

HASIČI OZNAMUJÍ, ŽE

každou první sobotu v měsíci od 9:00 do 11:00
na zahradě hasičské zbrojnice

se bude konat SBĚR ELEKTROZAŘÍZENÍ

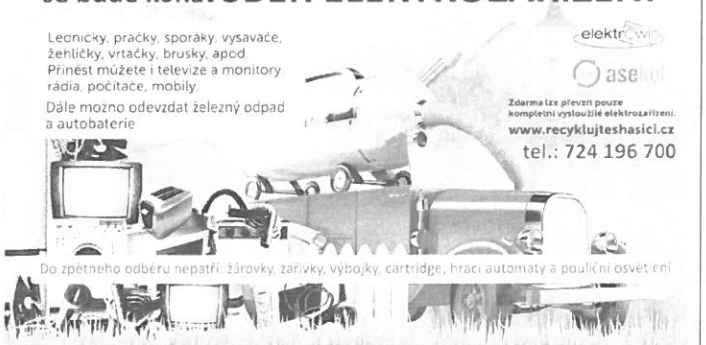

Fotbalová hvězda

Ve 2. třídě pyšelské základní školy možná roste budoucí fotbalová hvězda. **Karel Josef Hruška** získal takovéto ocenění.

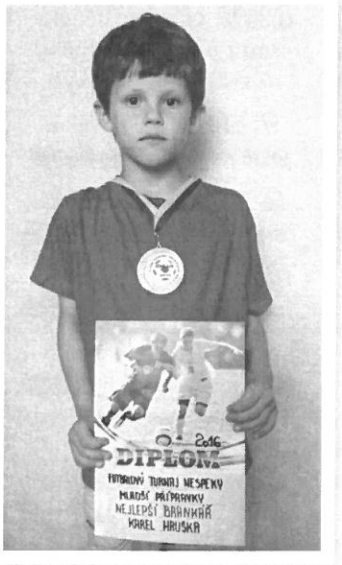

Úspěch žáka základní školy

Gratuluji **Matěji Láskovi,** žáku 4. třídy, který se umístil v matematické soutěži Matematický klokan v celostátním měřítku na **1. místě.** Matěj získal ve své kategorii Klokánek plný počet bodů. V této kategorii soutěžilo 105 668 žáků 4. a 5. tříd ZŠ z celé České republiky. Plný počet bodů získalo pouze 104 žáků a jedním z nich je právě Matěj. Je to ohromný úspěch. Mám velkou radost, že na naší škole studuje tak nadaný žák, který nás takto reprezentuje. Přeji Matějovi hodně dalších úspěchů, a to nejen v matematice.

***Iva Niklesová,** ředitelka školy*

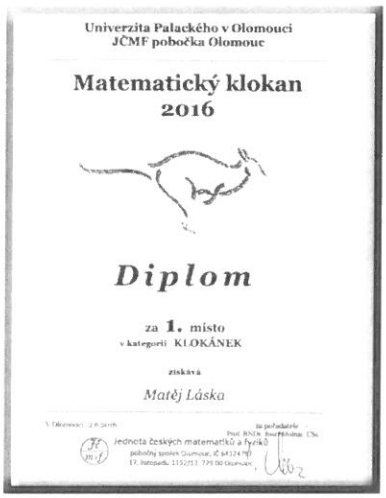
Univerzita Palackého v Olomouci
JČMF pobočka Olomouc

Matematický klokan 2016

Diplom

za **1.** místo
v kategorii KLOKÁNEK

získává

Matěj Láska

Nebojme se němčiny

Skupina žáků naší deváté třídy překonala svůj odpor k německému jazyku a pod vedením Kamila Lukáše Zacha mne donutili přihlásit je do soutěže Tandem, pořádané Česko - německým fondem budoucnosti. Nevěřil jsem, že znalosti našich žáků v německém jazyce a v německých reáliích jsou dostatečné pro umístění na předních příčkách a v to, že postoupí až do celostátního kola, jsem nevěřil vůbec.

Tématem letošního ročníku byla spolková země Baden-Württenberg. Tato vcelku neznámá část Německa naše žáky nezaskočila. Nejvíce bodovali v regionální gastronomii schwarzwaldským dortem.

Netrpělivě jsem očekával vyhodnocení výsledků, které při účasti cca 1500 škol trvalo dva měsíce. O to větší šok nastal, když byly výsledky zveřejněny. Naše družstvo ve složení Linda Kaperová, Kamil Lukáš Zach a Ivo Rosendorfský získalo úžasné třetí místo.

Pro zajímavost přikládám jeden ze tří diplomů.

(Více na http://www.zspysely.estranky.cz/clanky/zaci/souteze/spolecne-v-evrope.html) ***PhDr. Ing. L. Pát'al, Ph.D.***

Certifikát o účasti v soutěži

Společně v Evropě
Bádensko-Württembersko a Česko

žák
Kamil Lukáš Zach
ZŠ TGM Pyšely
získal III. místo

v soutěžní kategorii Pát a Tvořit

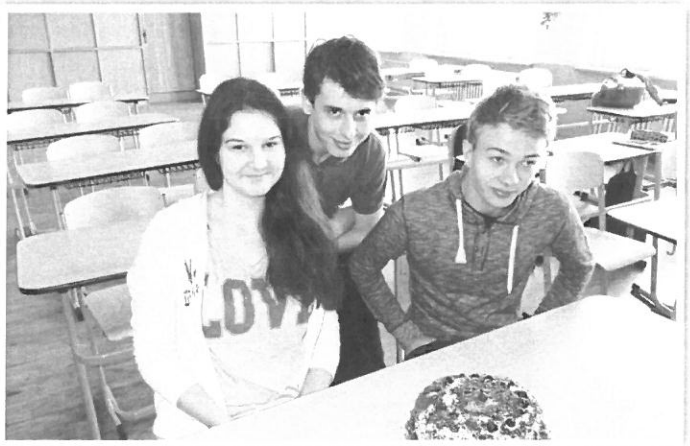

INZERCE

Veterinární ordinace Čerčany

Léčba a prevence psů, koček a dalších malých zvířat.

- Očkování, čipování a vystavování pasů
- RTG a sonografické vyšetření
- Vyšetření krve a další laboratorní vyšetření
- Odstraňování zubního kamene ultrazvukem
- Chirurgické zákroky, inhalační anestezie
- Prodej veterinárních diet

Naše ordinační hodiny najdete na webových stránkách
http://veterinacercany.webnode.cz

MVDr. Jan Jíša tel.: 603 942 336
MVDr. Martin Štěpánek tel.: 605 519 352
MVDr.Jana Blažková tel.: 731 775 320

Brigádníků 120 Čerčany – Vysoká Lhota 257 22

Zvídavé makovičky

Milí čtenáři, dovolte, abych se s vámi podělila o radost z toho nejcennějšího, co člověk má, z dětí. Před třemi roky jsem získala zájem první skupiny dětí z pyšelské školy pro svůj nápad založit kroužek, kde by si děti mohly odpovídat na zvídavé otázky z oblasti fyziky, matematiky, chemie a ekologie. Tehdy to byly prvňáčkové a druháčci, letos jsou o tři roky starší a následovaní dalšími dvěma ročníky dětí.

Práce nás neuvěřitelně baví, za tři roky jsme provedli dlouhou řadu pokusů a získali mnoho odpovědí na naše zvídavé otázky, potvrdili nebo vyvrátili řady hypotéz. Pracujeme ve třídě, v přírodě, využíváme školní skleník.

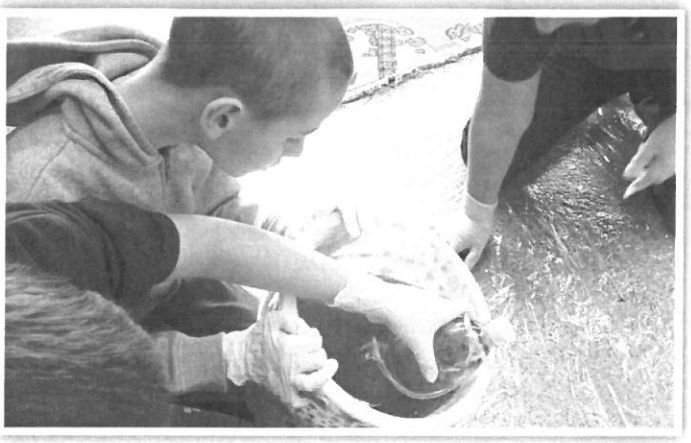

Nejstarší zvídavé makovičky (říkají si dinosauři) jsem letos přihlásila do soutěže **O pohár vědy Rojko 2016**. Ocitli jsme se v mezinárodním klání (Slovensko, Německo, Turecko, Alžír, Egypt, Tunis, Malajsie), jen z České republiky se přihlásilo 91 týmů! Po čtyři měsíce jsme dostávali zadání sady úkolů na začátku měsíců ledna až dubna a na konci každého měsíce jsme odevzdávali zprávu s dokumentací o vyhotovených pokusech, fotky a videa. Pro mne bylo udivující, s jakou zodpovědností přistupovaly děti k plnění poměrně složitých úkolů. Posuďte sami, co vše jsme řešili: seznámili jsme se s principem raketového motoru a napodobovali jsme jej, sestrojili jsme dupací rakety, rakety z brčka, rakety na principu sody a octa, sestavili jsme řadu modelů papírových vlaštovek. Nastudovali jsme všemožné signály, od nejstarších až po moderní, dokázali jsme si předat sluchové signály pomocí trouby, kravského rohu, bubnu, zamořili jsme Pyšely kouřovými signály. Pro předávání informací jsme sestrojili 16 různých typů

Pokračování na straně 11

Hymna Zvídavých makovičeK

(Zpíváme na nápěv písničky My jsme žáci III.B)

1. Zajímá je vědění
a po škole nelení
(Ref:) ty bystré dětičky
jsou z pyšelské školičky
Zvídavé makovičky!

2. Zažít něco nového,
ještě nepoznaného (Ref:)

3. Ví, jak svítí rajčátko
zapojené nakrátko (Ref:)

4. Umí sopku sestrojit
a taky sliz vyrobit (Ref:)

5. Chtějí vědět mnohem víc,
poznat věcí rub i líc (Ref:)

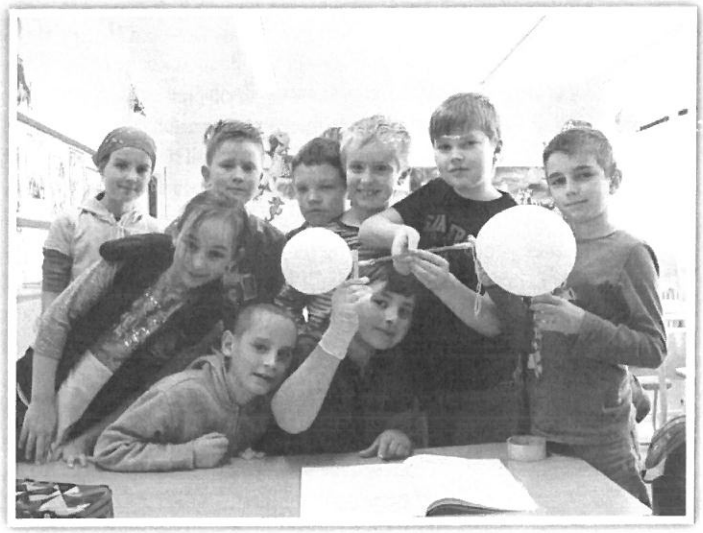

Pokračování ze strany 10

provázkových telefonů a zjišťovali jsme, kterým slyšíme nejlépe a proč? Je to provázkem, je to materiálem, připojil se někdo třetí s odposlechem, je provázek lepší dlouhý nebo krátký, mokrý nebo suchý, zakončený třeba kovem? Také jsme testovali všemožné tloušťky nití, kolik která unese, sestavili jsme padací dveře a zatěžovali je (neměli to stavitelé hradů jednoduché). Nejvíce jsme se zapotili při dominovém efektu, který jsme sestrojili z knih, dřevěných destiček, našich tělíček a různého materiálu a vznikla velmi zábavná videa, která jsme nazvali Budiž světlo, Sportujeme s dominovým efektem a Hurá za nápady. Procvičením mozkových závitů bylo také sestavení kuličkové dráhy, se kterou si hráli všechny děti a také dospělí, kteří prošli okolo ní. V posledním kole soutěže jsme se zabývali kondenzací a vypařováním, uskutečnili jsme pokus s Archimédovým šroubem, sestrojili jsme čtyřramenné čerpadlo a také čerpadlo ze dvou plastových lahví.

Tým vědců, který nám úkoly zasílal, nezapomněl ani na motivaci dětí zábavou a tak jsme vymysleli maskota našeho týmu (samozřejmě to byla makovička), máme logo týmu a hymnu, sestavili jsme popis týmu pomocí básní, tým jsme nakreslili a pochlubili jsme se i nejoblíbenějším pokusem za tři roky naší společné práce (pokus s dvěma balonky a brčkem).

Tým, kde pracovali Vilém Bednář, Marek Krejbich, Pavel Matoušek, Lenka Peřinková, Jan Pirochta, Richard Pohanka, Filip Tichý, Linda Tulachová, Jiří Vilímovský a Vojtěch Zídka, získal za své snažení, za své výzkumy a za svou zodpovědnou práci velké ocenění, 10. místo se ziskem 390 bodů ze 400! Blahopřejeme. Jen tak dál!

Pokud se chcete podívat na naše krátká videa, zadejte v hledání YouTube zvídavé makovičky.

Naše práce jsou také umístěny na webových stránkách pyšelské školy www.estranky.zspysely.cz.

A já? Děkuji všem svým bývalým učitelům přírodních věd, že ve mně i po letech vzbuzují chuť předávat dětem to, co oni do mne vložili.

PaedDr. Ilona Vaculíková

* * *

Změna těší, střídání baví, vzpomínka zůstává ...

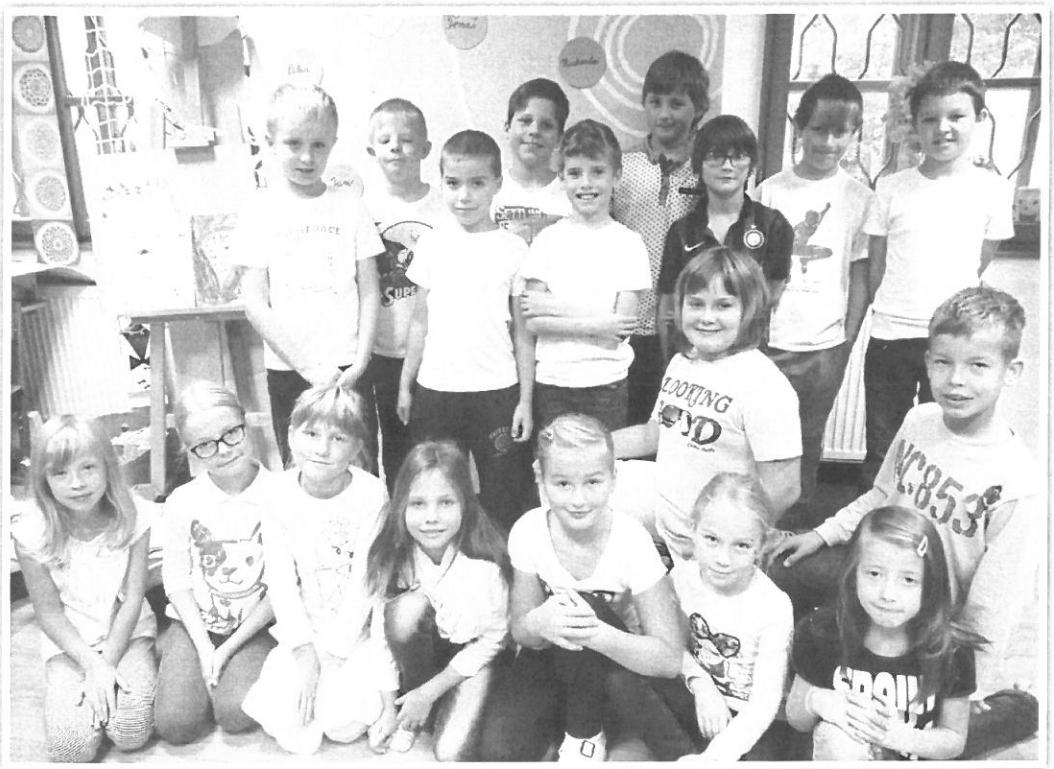

Čeká nás opět změna. Budeme se stěhovat na nové místo. Představy mohou být různé, ale my se těšíme. V prostorách městského úřadu na Masarykově náměstí dochází ke střídání tříd. Třeťáci odcházejí a naši prvňáčci zde zahájí svoji školní docházku.

Věříme, že i jim se zde bude líbit, stejně tak jako nám. Vzpomínka zůstane na příjemné chvíle v útulné třídě, která byla prosycena pozitivní energií starých časů i mocí přítomného okamžiku.

Rádi bychom poděkovali všem, kteří pro nás vytvořili vhodné podmínky k učení i k relaxaci a měli trpělivost s naší nesmírnou živostí.

Žáci III.A

s třídní učitelkou Jitkou Bartošovou

Úžasný výlet do Třebíče

V úterý 14. června ráno jsme se vydali na dlouhou očekávanou cestu. První zastávka byla u McDonaldu, kde jsme si užili skvělou snídani. Poté jsme jeli navštívit science centrum v Třebíči jménem Alternátor, kde jsme mohli pozorovat tzv. Vědu na kouli neboli moderní technologii promítání na kulové ploše, která nás asi nejvíc upoutala. Dále expozice věnované historii techniky z doby páry, výrobě a využití různých druhů energie.

Veliký zážitek jsme měli projížďkou lodí Vysočina po Dalešické přehradě. Když jsme dorazili na břeh, nastoupili jsme zpět do autobusu a jeli na program v IC Jaderné elektrárny Dukovany. Tam nám paní průvodkyně pustila dvanáctiminutový dokument o jaderné elektrárně. Prohlídka pokračovala ukázkou modelu a reaktorů.

Po prohlídce jsme zajeli do kempu v Poušově, kde jsme se ubytovali v chatkách a navečeřeli se. Za 10 minut nám oznámili, že bychom se mohli jít projít k „potůčku". Nějací odvážlivci se našli a vykoupali se tam. Konec prvního dne našeho obrovského dobrodružství - noční klid v chatkách.

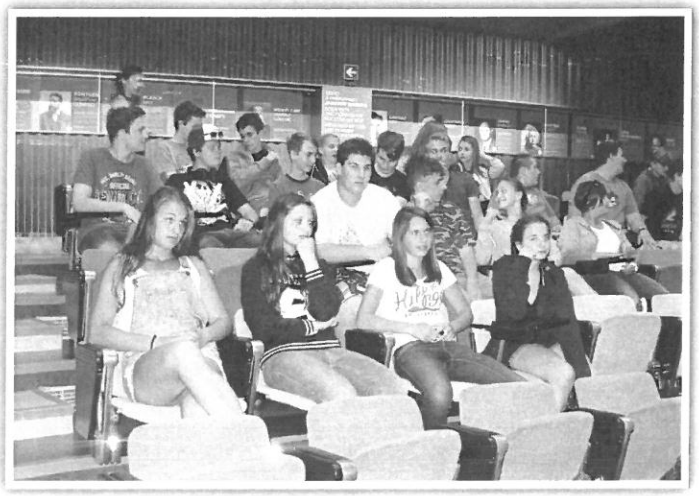

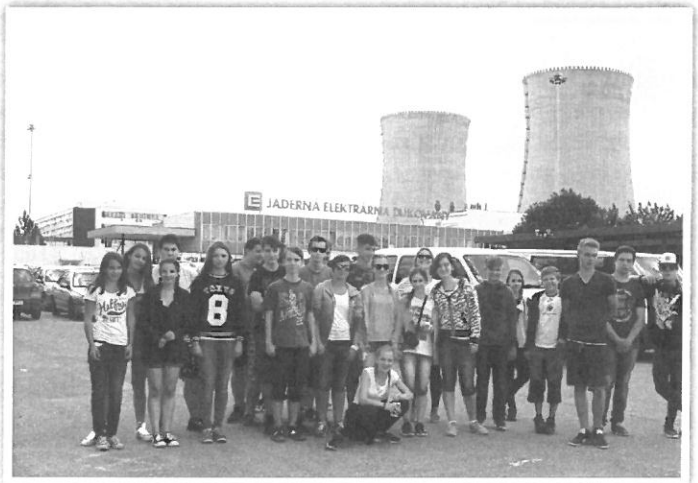

Další den jsme se nasnídali v kempu, vyklidili chatky a vyrazili jsme na prohlídku interaktivní expozice na zámku a prohlídku baziliky. Poté jsme šli v dešti do Židovského Města, tam jsme měli možnost si prohlédnout ghetto a hřbitov. Taky jsme se dohodli, že nakonec naplánovaný výstup na městskou věž zrušíme, kvůli silnému lijáku, a půjdeme rovnou na oběd. V restauraci jsme aspoň všichni uschli. Po výborném obědě jsme se vydali na prohlídku centra města a jeho pamětihodností.

Na závěr jsme měli rozchod a mohli jsme si koupit nějaké suvenýry. Šli jsme nastoupit do autobusu a jeli jsme domů. V autobuse už někteří nevydrželi a rozhodli se, že budou spát. Naše konečné rozloučení bylo v Pyšelích.

Můžu znovu říct, že se nám výlet všem líbil. Ale určitě už jsme toho měli dost, tak jsme se opravdu těšili domů.

Karolína Kaizrová

ŽÁCI PRO PYŠELSKÉ LISTY

Hasiči

Siréna houká: „Pomoc, pomoc!"
Hasiči jedou na pomoc.

Obléknou se co by dup
a jedou k požáru na to šup.

Požár je veliký jako hrom,
hasiči mají pořádný shon.

Hadice rozhodí a pustí vodu,
nehledej v tom žádnou vědu.

Když požár uhasí,
ještě to nekončí.

Hlídají ho celý den,
střídají se navzájem.

Kateřina Bartíková

Kvíz o hasičích

1. Na jaké číslo se má volat, když někde hoří?
   a) na číslo 150
   b) na číslo 155
   c) na číslo 158
2. Kde pomáhají hasiči?
   a) na svatbách
   b) na hranicích země
   c) u požárů, povodní, , jiných živelných pohrom, ekologických haváriích
3. Kdo je patron hasičů?
   a) sv. Jan
   b) sv. Florián
   c) sv. František
4. Jaký hasicí přístroj použít na hašení elektřiny?
   a) práškový
   b) vodní
   c) pěnový
5. Zásah při požáru se musí provádět?
   a) proti směru větru
   b) po směru větru
   c) je to jedno
6. Hasíme vždy:
   a) odshora dolů
   b) střídavě
   c) odspoda nahoru

Vypracovala: Šárka Nekovářová

ŘEŠENÍ: 1. a) (155 je záchranná služba, 158 je policie), 2. c), 3. b), 4. a), 5. b), 6. c)

Neviditelná výstava

Bylo ráno 28. dubna a zrovna naše třída nastupovala do vlaku, který měl namířeno do pražských Vršovic. Na Novoměstskou radnici, kde se výstava konala, jsme jeli tramvají a kousek jsme šli pěšky.

Když jsme vstoupili, měli jsme se rozdělit do tří skupin. Naše skupina šla první. Jakmile se za námi zavřely dveře, rozhostila se tma. Měl jsem trochu strach. Seznámili jsme se s průvodkyní, která byla sama slepá. Vysvětlila nám, že se máme držet u zdi. Vstupovali jsme do různých místností, kde jsme pomocí hmatu rozeznávali předměty. Ocitli jsme se v kuchyni, v obývacím pokoji i na ulici. Na ulici jsme po hmatu rozeznali kokosové ořechy, česnek a jiné potraviny.

Paní průvodkyně nám řekla, že nikdy nemáme dráždit slepeckého psa, jelikož je nezbytnou součástí života nevidomého člověka.

Nejvíc se mi z místností líbily les a galerie. V lese byla dokonce opravdová tekoucí voda. V galerii jsme zase museli poznat, jaké to jsou sochy. Já jsem jednu poznal. Byl to Atlas z řeckých pověstí, jak držel zeměkouli.

Na konci výstavy byl bar na občerstvení, kde jsem si koupil sušenku, a tam nám paní průvodkyně vysvětlila, jak poznávají nevidomí lidé kovové mince. Poznají je podle okrajů, které jsou u desetikoruny vroubkované, zatímco u padesátikoruny jsou hladké.

Potom paní průvodkyně otevřela dveře. Napřed to byl hrozný nezvyk, ale oproti ostatním jsem si dennímu světlu přivykl brzy. Po nás byly ještě dvě skupiny, a tak jsme si šli hrát do hracího koutku pro nevidomé. Já jsem si však nehrál. Sedl jsem si a přemýšlel.

Sice to byla hodina, ale z této prohlídky si vezmu ponaučení navždy. Kromě zajímavých informací jsem zažil, jak těžké to mají nevidomí. Zrak je holt nejdůležitější smysl a my bychom si o něj měli pečovat. Když se však stane to neštěstí, určitě bychom se neměli nevidomému smát, ale naopak mu vyjít vstříc.

Jan Čáp, žák 5. třídy ZŠ

Nevidět

Co je to nevidět? Většina z nás to ani neví. Nebo nad tím nepřemýšlí. Já jsem nad tím také nepřemýšlela.

Až když jsem se dozvěděla, že pojedeme se školou na Neviditelnou výstavu, moje myšlenky zabloudily k nevidomým. Jaký je jejich život? Jak si vaří? Mohou jezdit autem? Další a další otázky se v mé hlavě tvořily.

Když jsem na Neviditelné výstavě vstoupila do tmy, pocítila jsem tíseň. To mou úvahu zcela změnilo. Nevidomí mají svůj svět, svůj černý svět, a i když v něm žijeme i my, vnímáme ho jinak. Ale přes to všechno jsou to stejní lidé jako my.

Vy, co jste nad nevidomými nikdy nepřemýšleli, zkuste se alespoň na chvíli vcítit do jejich černého světa. Též se je snažte falešně nelitovat, vám by to také nebylo příjemné.

Julie Gbelcová, žákyně 5. třídy ZŠ

Olympiáda v Riu už je minulostí

Olympiáda v brazilském Riu de Janeru ve skutečnosti začne 5.8.2016, ta „pyšelská olympída" jak ji nazvala Mgr. Linhartová při slavnostním zahájení, proběhla na Den dětí 1.6. na fotbalovém hřišti v Pyšelích. Olympiádu pro děti prvního stupně uspořádali členové a příznivci Klubu rodičů a přátel školy, a v pořadí to byl již 6tý ročník dětského dne.

Po tradičních ceremoniích – proslovu ke sportovcům, trenérům a rozhodčím, symbolickém zapálení olympijského ohně pochodní, slibech sportovců, trenérů a rozhodčích bylo pyšelské olympijské klání prohlášeno za zahájené. Za každou třídu (označenou vlajkou státu a vybavenou soutěžní kartičkou) startovala dvě družstva. Děti si vyzkoušely celkem 17 různých disciplín, dozvěděly se mnoho informací z historie i současnosti her, naučily se základní kroky samby, žhavého tance, který bude jistě tu skutečnou olympiádu provázet stejně jako tu naší. Po splnění všech úkolů byly rozdány medaile a upomínkové předměty. Sportovně zábavného dopoledne se zúčastnilo více jak 130 dětí.

Za rytmu samby jsme protančili krásným dopolednem, plným sportu, nadšení a usměvavých tváří dětí, jejich laskavého doprovodu i organizátorů. Jak jsme všichni obstáli a kdo z dětí se stane budoucím Janem Železným, Imrichem Bugárem nebo Martinou Špotákovou posuďte sami. A my už můžeme začít vymýšlet námět na ročník příští, abychom se opět pořádně vyřádili.

Děkujeme za zapůjčení fotbalového hřiště, všem organizátorům za jejich čas a nadšení, Sv. Petrovi za hezké počasí a pedagogickému sboru za poskytnutí talentovaných sportovních mužstev.

Za KRPŠ KG

Koncert v kostele

Již po 14. se v neděli 19.6. 2016 uskutečnil koncert v kostele Povýšení sv. Kříže v Pyšelích. Zazněly skladby světoznámých mistrů v podání znamenitých umělců. Vratislava Kříže – baryton, Marcely Melkové – mezzosopran a Patra Maláska, který doprovázel umělce na klavír. Letošní koncert potvrdil, že o kvalitní živou produkci vážné hudby, je mezi posluchači stále velký zájem. To ukázali přítomní diváci svým bouřlivým potleskem. Byl to skutečně jedinečný zážitek. ***M.K.***

* * *

Úžasný výkon pyšelských ochotníků

V sobotu 2. dubna sledovala vyprodaná Sokolovna premiéru původní hry současné principálky pyšelských ochotníků Karolíny Kmentové Kodetové Tři dny v domě lady Casewellové. Byl to krásný zážitek z výborně napsaného příběhu o ztrátách a opětovném navazování vztahů a nalézání cesty k sobě. Představení bylo provedeno s láskou a obrovským nasazením, zase se ukázalo, že nadšení a úsilí dokáže i věci, které se na začátku zdají nemožné. Soubor musel při přípravě a zkouškách čelit různé nepřízni osudu i v podobě výpadku některých důležitých protagonistů, nakonec se vše podařilo na výbornou. Těším se na další podobné husarské kousky souboru, vždy to pohladí po duši.

Dana Drábová

Přednáška pyšelského rodáka

V sobotu 9. dubna od 14.00 hodin se uskutečnila přednáška pana PhDr. Jiřího Chvojky na téma „Z paměti naší peněženky aneb čím se platilo ve 20. století". Účast byla opět velká a pan doktor svým vyprávěním zaujal všechny přítomné. Přivezl na ukázku staré mince a bankovky a povyprávěl, jaký byl vývoj bankovnictví od doby minulé po současnost. Hodinové vyprávění uteklo jako voda a všichni pana doktora odměnili velkým potleskem.

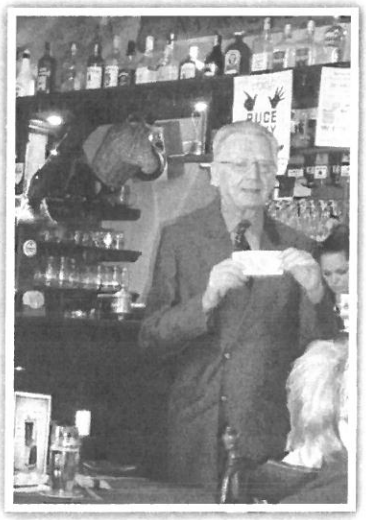

Děkujeme panu Chvojkovi, že nás stále navštěvuje a těšíme se na další poutavé povídání na podzim a to na téma „Pyšelský rodák putuje po Izraeli".

Děkujeme také panu Tomášovi Taliánovi za poskytnutí prostoru své restaurace Na Radnici U České Koruny, kde se přednáška uskutečnila ***M.K.***

* * *

Historické motocykly Čechia-Böhmerland dorazily do Pyšel

Spanilá jízda vzácných historických motocyklů Čechie-Böhmerland měly zastávku v Pyšelích v sobotu 28.5. Krátce po poledni se za velkého potlesku diváků a návštěvníků začaly sjíždět na horní část náměstí, kde už byly vystaveny dva historické vozy ze soukromé sbírky. Tyto nejdelších motocykly na světě mají červenožlutou a zelenožlutou barvu a bylo jich vyrobeno opravdu jen pár stovek, než výroba těchto skvostů zanikla.

Po zaparkování si návštěvníci mohli zblízka stroje prohlédnout a dozvědět se spoustu zajímavých informací o těchto unikátech. Dvě hodinky utekly jako voda a s velkou slávou stroje odjely směr Senohraby. Velké poděkování si zaslouží Jiří Šalda a Jenda Beneš, kteří zajistili, aby se uskutečnilo toto krátké zastavení. V příštím roce máme slíbeno, že by se uskutečnilo další setkání veteránů. Máme se na co těšit! ***M. K.***

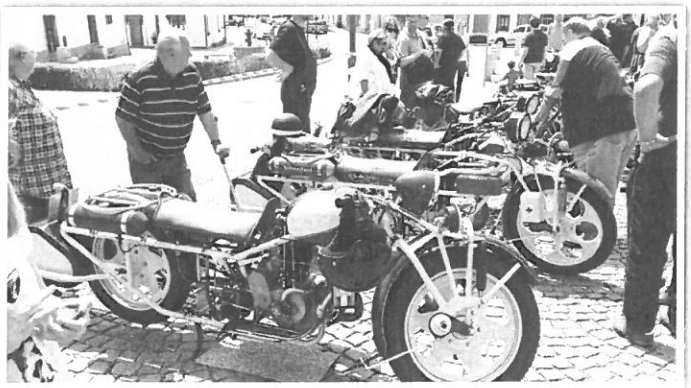

Významné jubileum pyšelské farnosti

V roce 1766, tedy před 250 lety se Pyšely po dlouhé době konečně dočkaly vlastního faráře. To je natolik „kulaté" výročí, že si zaslouží trochu pozornosti.

Pyšely měly svého faráře už ve středověku. První, kterého známe jménem, se jmenoval Oldřich. První zmínka o něm, pochází z roku 1352, o šest let později zemřel. Jeho nástupcem se stal Ješek Jarošův z Kozmic. Není známo, jak dlouho zde působil, ale už v roce 1380 byl pyšelský farář Jan vyšetřován kvůli kázání o vzdoropapeži. Zřejmě se dokázal obhájit, protože tu zůstal farářem až do smrti (r. 1386). Jeho nástupce, Petr z Benešova, patřil mezi ty podnikavce, kteří si farnosti kupovali a omezovali se na vybírání desátků. Faru pak pronajali nájemci, který tu za hubený peníz vedl duchovní správu a vybíral pro ně desátky. Z nájemců pyšelské fary známe jediného – kněze Mikuláše, který je tu uváděn v r. 1397.

Není známo, jestli to byl tento Mikuláš, který tu působil až do začátku husitských válek. Historie však zachovala zprávu, že pyšelský farář spolu s kolegou z Uhlířských Janovic hledali záchranu před husity v útěku na Moravu, kde bylo klidněji. Pověst říká, že husité nezničili zdejší kostel jen proto, že nebyl zasvěcen žádnému světci. Nemá pravdu, řada kostelů v okolí přežila, i když byla světcům nebo světicím zasvěcena.

Je nepochybné, že v době husitských válek i po nich zde působili nekatoličtí kněží, jejich jména však neznáme. Tento stav trval až do třicetileté války, kdy Ferdinand II. Vydává v roce 1627 Obnovené zřízení zemské, které vypovídá nekatolické kněze ze země. Problém byl v tom, kde vzít za ně náhradu katolické kněze. Řešení byla dvě a obě nouzová: Jednak sem byli masivně přesouváni kněží z Polska, jednak stávající katoličtí kněží museli spravovat několik farností. Pyšelskou farnost tehdy spravovali (administrovali) faráři z Poříčí. Jeden z nich, Jan Kašpar Mazura, začal v r. 1678 vést zdejší matriky. Od r. 1698 sem docházeli kněží z Velkých Popovic. O zřízení zdejší fary se zasloužil až hrabě Jan Jindřich z Bissingenu. Ten zde nechal v roce 1763 postavit novou faru. (Mimochodem – její architekturu vysoce oceňuje jak M. Vitanovský ve Stavebních dějinách Pyšel tak K. Kuča ve své encyklopedii našich měst a městeček). Zbývalo sehnat do ní ještě faráře. Prvním se stal r. 1766 Antonín Weisenthal. Ten byl už v r. 1768 povýšen na děkana v Německém (dnes Havlíčkově) Brodě, takže zde působil pouhé dva roky. Ani jeho nástupce, Bernard Holle, si tu dlouho nepobyl – zemřel roku 1772 přímo u oltáře. Jeho nástupcem se stal František Prokop Ondrák, rodák z Benešova, který tu už několik let působil jako zámecký kaplan. Ten zde zažil pokus o zrušení loretánské kaple a její záchranu tím, že byl při ní zřízen hřbitov. Farář Ondrák byl zřejmě kněz ze staré školy, takže měl hodně problémů s novou pyšelskou vrchností, hrabětem Voračickým z Paběnic. Nechal se proto přeložit r. 1794 do Prahy a na pyšelské faře ho vystřídal Karel Josef Seewald. Tento prý velmi oblíbený kněz zde prožil dobu napoleonských válek, v r. 1821 byl jmenován děkanem a zemřel v r. 1827. Po něm se tu rychle vystřídali Jan Haudt (1827-31), Alois Šádek (1831-36) a Kašpar Emanuel Bastl. Ten měl mnoho práce v roce 1850, kdy tu zuřila epidemie cholery. Pro její oběti byl zřízen hřbitov u rybníka Debrný.

Farář Bastl zemřel roku 1853. Jeho nástupce, děkan Matěj Suchan se vypracoval na okresního školního dozorce. Za něho se v r. 1861-62 opravoval zdejší kostel. Zemřel v r. 1875 a byl pochován u Lorety, stejně jako jeho nástupce Václav Ješuta (1875-1907). Po něm spravoval zdejší farnost Oldřich Koza a to téměř půl století. Když v roce 1955 zemřel, šla mu na pohřeb celá zdejší škola. Je to neuvěřitelné, že v padesátých letech bylo něco takového možné, ale je to pravda. (Po roce 1968 by něco takového bylo naprosto nemyslitelné). Po faráři Kozovi se tu rychle vystřídali P. Servus (1955-59) a P. Nešvera (1959-61). Řadu sídelních pyšelských farářů uzavřel Václav Kolský, který tu působil v letech 1961-79, kdy odešel na odpočinek. Od té doby sem kněží už zase jen dojíždějí. Dočká se zdejší půvabná fara opět někdy stálého správce, faráře?

PhDr. Jiří Chvojka

* * *

Ještě jednou o Halleweilech

Před časem jsme si zde přečetli o Halleweilovi – účastníkovi bitvy na Bílé Hoře. Tentokrát si připomeneme rod, významný pro Pyšely, zase z jiné strany.

Se jménem Halleweil (Hallwyl, Halweil) se dnes můžeme setkat třeba i na výletě do Skandinávie. V centru Stockholmu je od roku 1938 muzeum užívající prostory v Halleweilovském paláci (Halwylska palatset), malebném objektu, postaveném v historizujícím slohu. Muzeum, sídlící na adrese Hamngatan 4, není koncipováno profesionálně. Je to spíš výsledek velké sběratelské vášně jednotlivce. Karel Čapek sice v jedné své povídce prohlašuje, že sběratelství je mužská záležitost, ale představované švédské muzeum svědčí o něčem jiném.

Roku 1864 se Walter von Hallwyl, důstojník švédské armády, seznámil se svou budoucí ženou Wilhelminou. Pocházela z bohaté německé rodiny a neměla tedy potíže s uskutečňováním svých snů. Její celoživotní vášní bylo sběratelství a slovo vášeň zde není nadsázkou. Sbírky se rozrůstaly co do počtu i co do směrů zájmu. Wilhelmině von Hallwyl se narodily tři dcery, ale žádný chlapec, který by dál nesl rodové jméno. Snad to byl jeden z důvodů, proč roku 1920 odkázala Hallwylovský palác, včetně rozsáhlých sbírek, švédskému státu. Osm let po její smrti pak bylo muzeum otevřeno a pod názvem Hallwylska museet je zdarma přístupné dodnes. Návštěvník si může vybírat mezi díly výtvarného umění, nábytkem, goblény, zbraněmi, dobovým oblečením, nádobím, sbírkami fotografií z exotické ciziny, doklady z dějin rodu Halleweilů, a předměty z mnoha dalších sběratelských okruhů. Putování desítkami pokojů trochu připomene naše zámecké expozice. Katalog sbírkových předmětů má 78 svazků.

Kdo by váhal s uznáním příbuznosti pyšelských Halleweilů se švédskými Hallwyly, toho jistě přesvědčí dobře známý erb. Stačí se podívat třeba na talíř z bohaté sbírky rodinného porcelánu. Je na něm zlatý štít se dvěma černými orlími křídly. V monumentálním provedení je tentýž erb nad vchodem z ulice Hamngatan.

(Za cenné údaje autor děkuje panu Jiřímu Pořízkovi z Jestřebí).

Michal Vitanovský

Hus a věrozvěsti dneška

Období prázdnin, čas dlouhých a příjemných dnů naplněných odpočinkem a zaslouženou dovolenou. Všichni si mohou tento čas náramně užít i díky dvěma dnům pracovního volna. V tomto čase se oficiálně slaví státní svátky příchodu věrozvěstů Cyrila a Metoděje a poněkud smutnější událost upálení mistra Jana Husa.

Oba připomínají důležité okamžiky historie českého národa. Oba tvoří základ naší státnosti a národní identity. Oba se týkají živé víry v Ježíše Krista a jsou doplněny dalšími silnými poselstvími. Příběh věrozvěstů souvisí se základy naší vzdělanosti. Přinesli totiž na naše území základy psané formy našeho jazyka a řeckou tradici vzdělanosti. Jan Hus byl výraznou osobností bojující za pravdu a čistotu víry v živého Ježíše, která jej dovedla až k položení oběti nejcennější, totiž vlastního života.

Co však svátky říkají o nás samotných? Jak mohou být nahlíženy s odstupem tak dlouhého času a s vědomím dnešního zrychleného života v globalizované společnosti?

Obecně platí, že my Češi tyto svátky neslavíme. Nejsou totiž spojeny s předávání dárků či s příjemným hodokvasem. Svátky úvodu léta vnímáme jako příležitost odpočinku od každodenního shonu, jako zaslouženou výsadu víkendu uprostřed týdne, jako rozšířený čas dovolené, takže zůstanou dva dny k dobru na jiný, pro mě důležitější čas.

Jak se tedy postavit k faktu, že jsou tyto události součástí našeho kalendáře? Čím mohou tyto svátky inspirovat?

Nositelé víry

Obě události a jejich představitelé měli jako základní cíl samotnou víru v živého Ježíše Krista. Ta je například v události příchodu věrozvěstů světlem, které je vnášeno na území ovládané roztříštěnými pohanskými kulty obsahujícími směsici věštectví, čarodějnictví, víru v magické schopnosti míst a lidí, víru v démony a posvátné předměty, to vše doplněné o časté lidské oběti. Věrozvěsti spolu s osvíceným panovníkem přinášejí do chaosu nesourodé společnosti řád a nabízí českému národu cestu pokoje skrze lásku k Bohu i lásku k bližnímu v jednotě víry v Krista.

Nevracíme se dnes do doby před příchodem věrozvěstů? Do doby zmateného pohanství, které vyplňujeme více nebo méně iracionálními kulty či vírou v cokoliv, třeba ve vlastní schopnosti, jen ať to není ten živý křesťanský Bůh Cyrila a Metoděje?

Na druhé straně v Janu Husovi vidíme obhájce té samé víry. Víry, která jistě není a ani nemůže být spojena s materiálními statky. Tuto víru touží mistr Jan očistit a znovu obnovit. Klade ji před lidi, vládce a představitele církve, které svým zápalem motivuje k jejímu upřímnému žití.

Za 600 let se tak z Česka, země pohanských kultů a pohanského temna, stala země obhájců pravé, pokorné a bohabojné víry, země kristovců. Na popud následných událostí totiž vzniká silné protestantské Česko symbolizované Biblí kralickou, jednotou bratrskou a mysliteli jako byl Petr Chelčický nebo Jan Amos Komenský.

Kam se tedy poděla naše víra? Za dalších 600 let se totiž z Česka stal premiant v pohanství. Místo víry dnes hledáme další a další odbočky ke kultům, k léčitelství, k víře v přírodní mocnosti a v magické schopnosti a síly. Opustili jsme své věrozvěsty, kteří formovali postoj našich předků, a uvěřili jsme tomu, že můžeme řídit svůj život sami bez Boha. Přitom platí, že nikdo nemůže ke svým dnům přidat ani vteřinu života navíc.

Jestli je to možné, ať se ty letošní svátky stanou pro nás zastavením. Zastavením k promyšlení osobního postoje k víře v živého křesťanského Boha. Jak jinak také vnímat osobní oběť mistra Jana či touhu přinést světlo a vzdělání našemu národu? Svátky tří významných osobností jsou totiž svátkem ztracené víry nás Čechů.

S přáním nádherně prožitých, slunných letních dní

Lukáš Križko, *člen Křesťanského sboru Pyšely*
www.kspysely.cz

DOPISOVATELÉ

Okrašlovací spolek v Pyšelích

Okrašlovací spolek v Pyšelích obnovený v roce 1926 by k letošnímu roku oslavil 90 let svého trvání. Historie Okrašlovacího spolku sahá až do roku 1905, kdy byl zřízen Hospodářský spolek při kterém vznikl odbor okrašlovací. V době první světové války však zanikl, ale počátkem roku 1926 započal opět svoji činnost.

Stanovy tohoto spolku byly schváleny a právní trvání spolku bylo ověřeno zemskou politickou správou v Praze 5.9. 1925.

Tak jsem se dočetla v Pyšelské pamětní knize a z jednatelských zápisů ze schůzí spolku, které jsou uloženy v okresním archivu v Benešově. Jejich část (kopie) jsou v Pyšelském muzeu.

Je zde i fotografie Františka Drastila, který byl řídícím učitelem na zdejší škole a škole živnostenské pokračovací už od roku 1898. Byl také předsedou a jednatelem Okrašlovacího spolku v Pyšelích.

Pocházel z Ondřejova, ale přestěhoval se do Pyšel, kde žil s rodinou v domě v Husově ulici. Jeho vnuk je doktor Jiří Chvojka, pyšelský rodák.

Mám před sebou některé zápisy ze schůzek rady Okrašlovacího spolku, které psal pan učitel František Drastil. Byl to vzácný člověk, nemohu jinak než Vám čtenářům říci o jeho upřímnosti, moudrosti a láskyplné starostlivosti o dění v obci a spolku.

„Okrašlovací činnost v našich malých obcích, při hmotných nedostatcích, při překonávání předsudků a překážek nedá se tak intenzivně provádět jako v místech větších a bohatších, kde porozuměním, ochotou a všemožnou podporu vychází příslušní činitelé spolkům vstříc. Přece však okrašlovacích spolků na našem venkově je nutně třeba.

Kdyby jen dávaly podnět a pokyny na zkrášlování, udílely rady, tříbily vkus, budily lásku ku krásnu, udávaly prameny k levnému nákupu předmětů zdobných, odvracely mládež od ničení naší krásné přírody, dosti by již učinily.

Ony musí ale za podpory širší veřejnosti a svých příznivců pouštět se do práce, která prospívá celku, která kdyby byla prováděna jednotlivci neměla by souladu, harmonie, promyšlenosti. Takové vtělování dobrých myšlenek ve skutek děje se pak promyšleněji a soustavněji jen ve spolcích.

František Drastil

V městečku našem pohlíží se na činnost okrašlovacího spolku stále s větší úctou a občanstvo ve valné většině ušlechtilé naše snahy rádo uznává a samo již vlastních prostředků se snaží býti nápomocno. Upravují fasády svých domů, pokrývají střechy svých domů již napořád červenými taškami, třeba dražšími, zřizují před domy slušnější chodníky, zametají na neděli ulice, zdobí okna svých domů květinami. Smysl pro krásu, pořádek a čistotu se tu stále více vžívá. To je zjevem zvláště vítaným a milým."

Dále se pan učitel Drastil zmiňuje o tom, jak v roce 1905 vysazoval se školními dětmi kulovité akáty při cestě k Loretě (rostly zde právě sto let, když pro stáří byly odstraněny a nahrazeny jasany a sakurami v roce 1996). Dále s pomocí dospělých a dětí byly vysázeny topoly před Pazdernickým rybníkem v Nové Vsi a při silnici k Zaječicům. Javory při silnici k Dolům a okrasné stromořadí hlohů červených a bílých po obou stranách ulice Tyršovy dnes Pražské a na náměstí.

Na místě dnešní školy býval školní sad, kde se školní děti učily sázet, roubovat a ošetřovat ovocné stromy. Byly vysazovány celé sady ovocných stromů hlavně jabloní v polích. Ovoce se pak odváželo na vozech do Prahy na trhy. Také jsem se dočetla v Pyšelské pamětní knize, že se zásluhou školních dětí pěstovaly v Pyšelích morušové stromy. Jejich listí bylo potravou pro brouka bource morušového. Jejich zámotky (kokóny) se pak odvážely ke zpracování na hedvábí.

POKRAČOVÁNÍ NA STRANĚ 17

Pokračování ze strany 16

Dále se pan učitel zmiňuje o velkém úsilí spolku o zřízení koupaliště v Pyšelích.

„ Nejdříve bylo spolkem zakoupeno místo u řeky Sázavy od majitele hotelu u zastávky Františka Pařízka. Koupání v řece bylo, ale od Pyšel vzdálené. Hledalo se jiné místo ke koupání hlavně kvůli velké návštěvnosti Pyšel pražskými obyvateli. Potom našli místo ke koupání na křivovském potoce, kde rybník býval, ale ke koupání byl také nevhodný. Pak padl návrh na rybník Pazdernu. Potíž byla zase v tom, že má vodu jen z místních pramenů a bahnité dno a obec pyšelská není majitelem. Stavba koupaliště byla pak uskutečněna na rybníku Debrném. Tehdejší majitel pyšelského panství Caha, pronajal obci pozemek s rybníkem a loukou na padesát let za 1 Kč na rok s podmínkou, že práce spojené se stavbou provede okrašlovací spolek na své náklady. S prací se započalo v květnu 1930, za tři týdny byly práce hotové, ale pak začaly nemalé problémy s odvedením kalů z panského lihovaru, které směřovaly přímo do Debrného. Prosakování do dna rybníka a únikem čisté vody z koupaliště a špatným materiálem cementových trubek vodovodních se otevření koupaliště pozastavilo. Kdy bylo otevřeno, není známo."

Otevření koupaliště se pan učitel nedočkal. Zemřel v roce 1937. Koupaliště bylo slavnostně otevřeno až o rok později roku 1938. V muzeu máme dobovou fotografii jak na břehu i na kraji ve vodě stojí velký počet koupání chtivých občanů. Koupaliště mělo již i vybavení. Kabinky, šatny, bufet, dva plovoucí vory a celé koupaliště bylo oplocené. Přišla ale druhá světová válka a koupaliště v Pyšelích zaniklo a nebylo už nikdy obnoveno.

V roce 1926 se zkrášlovalo náměstí, jak se píše v Pamětní knize Pyšel. Uprostřed náměstí (dnes pomník padlých) byla zasazena lípa Svobody (později odstraněna). Před bývalým Obecním úřadem byla sazena lípa Husova r. 1925, před dnešním muzeem v roce 1916 lípa Žižkova. Takže tyto lípy jsou právě stoleté a jsou jedinými svědky činnosti tehdejšího okrašlovacího spolku pod vedením pana učitele Františka Drastila.

V krásném měsíci květnu před sedmdesáti osmi lety náhle zemřel řídící učitel, předseda a jednatel Okrašlovacího spolku František Drastil. Jeho úmrtím se spolek na valné hromadě rozhodl, že skončí s činností a předal veškerá aktiva a pasiva obci, která toto vzala na vědomí.

Slyšela jsem, že už v Pyšelích nějaké vážné snahy o obnovení Okrašlovacího spolku jsou, jen by bylo třeba řádné zaregistrování.

***Zdena Srnská,** muzeum*

* * *

Vážení pyšelští spoluobčané, přeji Vám krásné prožití letních dovolených na cestách po naší republice i v zahraničí. Zaměřte prosím Vaše kroky také do Pyšelského muzea a tak poznáte, že i zde je plno krásných a zajímavých věcí hodných obdivu.

Od začátku muzejní sezony postrádám návštěvu pyšelských občanů, ale i školních dětí, pro které by mělo být muzeum poučením o jejich domovině.

Zdena Srnská

* * *

Zprávy ze starých časů I. spor o koně

(Národní archiv v Praze – Dejvicích ochraňuje tisíce listin různého stáří a významu. Od Zlaté buly sicilské až po žalobu na rytíře ze zapadlé tvrze. Koho neodradí těžko čitelné řádky dávno mrtvých písařů, může se leccos dovědět. Následující kapitolky přidávají pár detailů do životopisů pánů na Pyšelích.)

Na pyšelské návsi dozněl klapot kopyt. Jízdní posel z Prahy se vydal na zpáteční cestu. Pan Jindřich Kule z Věřic ho nezdržoval, když se s ním před chvílí loučil. Převzal od něj úřední psaní, nabídl číši vína a vyslechl si novinky z hlavního města království. Nebyly nijak převratné. To loni, roku 1515, se touhle dobou všude přetřásala dohoda krále Vladislava s císařem Maxmiliánem o budoucím sňatku jejich dětí. Vladislav Jagellonský byl ale stejně pořád v Uhrách a Čechům se nezdálo, že by se jich jeho dohody s Maxmiliánem Habsburským měly nějak zvlášť dotýkat. Vladislav měl syna Ludvíka a o následníka na českém trůnu tedy bylo postaráno. Za stále nepřítomného krále drželi moc v zemi domácí páni a těm především bylo radno naslouchat.

Pan Jindřich měl ostatně svých starostí dost. Byl na Pyšelích svého rodu už třetí. Po otci Janovi zdědil rozestavěnou tvrz na jiném místě než bylo to staré vedle kostela. Místo bylo lepší, o to nic. Výš po svahu a blíž křižovatce důležitých místních cest. Ale toho kamene a dřeva, co už stavba spolykala. A jeho lidé také nemohli pořád jenom stavět, chyběli by pak na polích. Šlo to pomalu, ale když Jindřich Kule prošel návsí na její severní stranu, s potěšením zaznamenával pomalu se zvedající zdivo věže, která byl založena o něco výše než palácový trakt. Jakýpak palác, samozřejmě. Bylo to prosté podélné stavení s kamenným přízemím a dřevěným patrem, kde rytířova rodina bydlela. Patro bylo zcela nové a vyžádalo si spoustu dřeva. Přízemí a sklepení zbudoval ještě otec pana Jindřicha. On také nechal vysekat do klenáku nad vchodem rodový erb s polceným štítem. Ano, bude to jednou pěkná tvrz. Teď je ale třeba podívat se na psaní, které posel přivezl. Určitě to nebude nic pro radost.

Pán pyšelské tvrze poslal služebníka pro faráře spravujícího místní kostel. Duchovní přišel za malou chvíli, ale jestliže očekával rozhovor týkající se církevních věcí, byl zklamán. Jindřich Kule by sice dokázal přečíst z úředního dopisu pár slov, ale to nemohlo stačit. Bylo nezbytné znát jeho obsah přesně. Však je to jistě nějaká žaloba, když ji doručil posel Komorního soudu. Farář tedy rozpečetil dopis a četl:

Václav Čech z Velislavě pohání Jindřicha Kuli z Věřic a na Pyšelích. Viniti jej chce, že jest jemu Čechovi dvěma listy posílacími pod pečetí svau, on Kule připsal kuoň dobrý, kteryž by za padesáte zlatých stál, na kteréžto jeho Kulovo připsání, on Čech kuoň dobrý jemu jest dal a poslal témuž Kulovi, ale on Kule témuž takovému připsání svému dosti učiniti zanedbává, jemu kdež on sobě to takové připsání týž Václav Čech padesáte zlatých pokládá.

„Synu, neberte jméno Boží nadarmo!", zvýšil hlas pyšelský duchovní správce, když rytíř Kule dal průchod svému hněvu. „Promiňte otče, že jsem se nezdržel", omluvil se Jindřich Kule, „ale vždyť je to nesmysl. Ano, zatím jsem panu z Velislavě nezaplatil, ale byl přece ještě čas, koně mi od něj přivedli teprve před dvěma měsíci, a on to dá hned k soudu. Pravda, už mě jednou upomenul, ale cožpak se mezi urozenými nepředpokládá důvěra? Prostě jsem teď neměl těch padesát zlatých po ruce, byla různá vydání, však sám víte. Teď tedy budu muset do Prahy. Děkuji vám otče, jděte s pánem Bohem".

Erb Kulů z Věřic

Jindřich Kule z Věřic osaměl u svého stolu a sklesle se díval na psaní, které pokazilo tak pěkný den. Nakonec nešlo ani tak o spor samotný. Zaplatí, samozřejmě, a s Václavem Čechem kvůli tomu už nechce navěky nic mít. Potíž je ale v té při a ve všem co s ní souvisí. Jednání Komorního soudu jsou dvakrát do roka. V určeném datu a čase bude muset stát na Pražském hradě před dvanácti královskými rady, vyslechne si žalobu, zaplatí dluh a k tomu soudní výlohy. Něco ještě bude stát těch pár dnů v Praze, a to není řeč o cestě tam a zpátky. Při ní nejde jenom o peníze za jídlo a noclehy, ale někdy i o život. Pan Kule v tu chvíli pro jednou záviděl rolníkům, kteří nemají důvod cestovat. On musel a ze zkušenosti vlastní i jiných věděl, že každé cestování je riskantní. Zkusí se poptat sousedů, jestli v danou

Pokračování na straně 18

POKRAČOVÁNÍ ZE STRANY 17

dobu nebudou mít náhodou také cestu do Prahy. Cestování ve skupině bylo přece jen bezpečnější. Nedávno sice slyšel, že králové lidé zase jednou klučili křoviny při cestách, aby se v nich nemohli lapkové ukrývat. Určitě to ale nebylo všude. Málo naplat, musí se postarat hlavně sám. Přejel očima po zbraních pověšených na zdi a zamyslel se nad svým služebnictvem. Koho vzít sebou a koho nechat na tvrzi. Ani ta samozřejmě nemůže zůstat bez ochrany.

Tady pana Jindřicha opustíme. Tuhle cestu, i ty další, přežil ve zdraví. O patnáct let později se s ním totiž setkáváme ve spisech Komorního soudu opět, tentokrát ale v roli žalobce. Zdá se, že zájem o dobré koně mu zůstal. Roku 1530 žaluje pana Václava Dlaska pro pět kop grošů českých. Měnil s ním několik svých koní za jeho jednoho a uvedené peníze představovaly doplatek, který od pana Dlaska nedorazil.

Pan Jindřich Kule z Věřic byl poslední toho jména na Pyšelích. V závěti, kterou sepsal roku 1542, je odkázal rytíři Nebřehovskému a jeho ženě Kateřině z Dubé.

Ak. sochař Michal Vitanovský

* * *

Letecká nehoda u nás? III.

Reakce čtenářů časopisu Zpravodaj z Kamenice a Týneckých listů v roce 2014 byla tak nečekaná a velká, že mě donutila napsat ještě třetí díl seriálu o nehodě letadla u Dařbože. Zde bych se chtěl věnovat historii samotného pomníku a údaji o této letecké nehodě.

Okamžitě 26.6.1945 po nehodě bylo nutné pochovat ostatky pilota. Pamětníci se zmiňují, že po tak velkém požáru a hlavně po tom, co letoun Bell P-39 Airacobra narazil, dle umístění nalezených dílů, kolmo do země, o jeho úplné zkáze. U tohoto letounu byl motor za kabinou pilota a tak celá hmota motoru musela projít cestou nejmenšího odporu, kabinou. Po pilotovi tak byla nalezena část lebky a také se zmiňují o pilotních botách a části nohou. Tyto pozůstatky byly pohřbeny přímo na místě do mělkého hrobu. Ten byl opatřen dřevěným křížem a později jej někdo označil plechovou hvězdou. Hrob se musel při rozorávání mezí přestěhovat.

I přesto, že byla nehoda velká a požár intenzivní, dochovaly se některé díly. V soukromém držení byly dokonce přes deset let i původní odhozená dvířka z letounu. Zachovaly se asi části křídla a tento „odpad" bylo nutné uklidit. V té době se to vyřešilo rychle, vše se naložilo na vůz a odvezlo na místní skládku někam do rokle za obec. Proto se asi některé drobné díly letounu mohou nacházet i v úvozové cestě. Jak se náklad vezl, tak se drobné úlomky ztrácely.

V roce 1960 se rozhodlo o stavbě pomníku tomuto padlému pilotovi. Podstavec sestavil pan Jura Janota z Barochova a náhrobní kamen opracoval pan Alois Zoula. Za pomníkem byla ještě připevněna vrtule z letadla a na ploše byl připevněn kulomet Browning 12,7mm.

8.května 1960 byl pomník slavnostně odhalen, za ním na dvou stožárech naše a Sovětská vlajka, zasazeny byly vzrostlé břízy. Slavnostního aktu se zúčastnila sovětská delegace a starší žena, o které se tvrdilo, že je matkou pilota. Dochoval se snímek čestné stráže i se jmény účastníků. Domnívám se, že původně nebyla na pomníku deska, byla osazena až později.

Tímto místem vedla cesta spojující statek Dařbož se statkem na Barochově a na Křiváčku. Oproti dnešní době byla poměrně hojně využívána a byl zde čilý ruch. Postupem času se její význam vytrácel, až se dostala do dnešní podoby. Tak se také mohlo stát, že v 80. letech pomník někdo poškodil, vytrhl vrtuli a odcizil kulomet z podstavce a nikdo si toho ani nevšiml. Jen díky lidem z okolních chat se jeho stav uvedl do dnešní podoby, podstavec někdo opravil a za to mu patří velké poděkování.

Odhalení pomníku 8. května 1960

Při pátrání jsem také narazil na několik osob, spojených s tímto místem. Hlavní osobou je pan řídící učitel Josef Steininger z Křiváčku. Přišel s myšlenkou postavit tento pomník a hlavně se staral o pomníky padlých se školními dětmi. Vychovával v nich lásku k vlasti a ke svému rodišti. Později se takto s dětmi o pomníky starala paní učitelka Vobecká ze školy z Kamenice. Také se jezdilo autobusem po pietních místech v okolí Kamenice a ty se vždy v květnu upravovaly.

Síň tradic na škole v Kamenici: této události byla věnována jedna část expozice v síni tradic. Její součástí byl šátek, kalich se zeminou s kostmi z místa nehody a text o události. Bohužel, škola se při své rekonstrukci stěhovala do zámku a zpět. Při stěhování a hlavně také s postupujícím časem se již síň v nové škole nezřizovala. Materiály skončily v bednách ve skladu nebo v odpadu.

Vzpomínka pana Šmída z Olešovic. V květnu 1945 mu bylo pouhých 7 let. Vzpomíná: 26.6.1945 se ve škole v Kamenici dozvěděl s kamarády, že u Dařbože spadlo letadlo. Ze školy okamžitě běželi na toto místo. Bylo zde již mnoho zvědavců z Čakovic a Babic. Mezi nimi byl i někdo s fotoaparátem. Na něj lidé volali, ať raději nefotí. Možná vznikl i nějaký snímek? Dětem se naskytl tento obraz – hromada hořících a doutnajících trosek nepodobná letadlu (žádná křídla nebo ocas) a v ní se dva lidé přehrabovali dlouhými bidly, asi se snažili vyprostit pozůstatky pilota? Bylo ještě slyšet výbuchy munice. Vzpomíná si na silný zápach. Tuto scénu sledovaly děti kolem hodiny.

Díky spolupráci s Městským úřadem v Benešově byl v roce 2014 tento pomník zaevidován do Centrální evidence válečných hrobů pod číslem CZE2101-39516.

Co se dnes o této nehodě povídá? – lidová tvořivost.

1. Toto je nejčastěji používaný popis události:

Při vojenském cvičení došlo na střelby na letadlo. Pilot táhl za sebou cvičný terč a vojáci se spletli, a sestřelili letadlo, které táhlo za sebou terč, pilot zahynul.

(Proč by v tomto našem hustě obydleném prostoru, necelý měsíc po válce vojáci takto cvičili střelbu na letoun?)

2. Při přeletu mělo letadlo závadu a muselo nouzově přistát na poli u Dařbože. Tři vojáci začali opravovat stroj a poté jej chtěli odzkoušet. Dva s ním vzlétli, začali kroužit, ten třetí se bál, že jej tam nechají a tak po nich začal střílet tak nešťastně, že je sestřelil.

(Letoun P-39 je jednomístné letadlo, terén v okolí nehody by ani v té době nebyl vhodný pro přistání a vzlet.)

3. Do údolí vlétla tři letadla, vpředu dvojplošník a za ním dva jeho pronásledovatelé. Ty po něm stříleli a posléze se jim jej podařilo sestřelit. Zřítil se a okamžitě vzplanul. Dva jeho pronásledovatelé ještě nad

POKRAČOVÁNÍ NA STRANĚ 19

POKRAČOVÁNÍ ZE STRANY 18

místem nehody zakroužili a pokropili jí dávkou z palubních zbraní, pak odlétli. Později se říkalo, že to bylo kvůli tomu, že pilot chtěl uletět k Američanům.

(Dnes víme, že havarovaný letoun byl P-39 Airacobra a to je spodní jednoplošník.)

4. Vojáci oslavovali konec války a hodně se pilo. Napadlo je přivázat za letadlo na delším laně pytel a do něj při nízkých průletech nad lesem stříleli. Bohužel, se trefili do letounu a ne do terče. Ten následně havaroval.

(Podivné, že by z tohoto nerovného pole startoval letoun a nehoda se stala již 49 dní po konci války.)

Na závěr bych chtěl poděkovat všem, kdo reagovali na mou výzvu a byli ochotni zavzpomínat a zaznamenat tuto dobu. Celkem se mi ozvalo sedm lidí a to mne mile překvapilo. Děkuji všem.

Jan Kostrhoun

Pokud kdykoli v budoucnu narazíte na jakoukoliv informaci týkající se této události nebo tohoto místa budu rád, když si na mě vzpomenete.

Jan Kostrhoun; Pyšely
tel: 605131168; Kostrhoun.Ebert@sezanm.cz

* * *

Počátky průmyslu v Pyšelích *(dokončení)*

V minulých číslech Pyšelských listů jsme se věnovali historii zdejšího pivovaru, lihovaru, vinopalny a papírny. Zbývá ještě se zmínit o zdejší draslárně. Ve zdejších matrikách je uváděn jako flusárna nebo flusovna. Tento podnik nelibě znějícího jména byl vlastně dílnou na výrobu potaše, suroviny potřebné při výrobě skla. Přesněji řečeno se zde vyráběla Salajka, neboli flus. Vyráběla se z dřevěného popela a z vody. Po odpaření zbyla Salajka, která se vypálila na potaš.

Historie tohoto podniku je zahalena tajemstvím. Literatura se o ní pouze zmiňuje, aniž by uváděla, kdy vznikla, kde byla umístěna ani kdy zanikla. V matrikách jsem o ní našel první zmínku v roce 1713, kdy dal křtít dítě Matěj Dyškánek z flusovny. Ze skutečnosti, že ve starších zápisech (z let 1679 až 1712) o ní není ani zmínky, lze usuzovat, že podobně jako papírna vznikla počátkem 18. století. V inventáři pyšelského panství, který byl pořízen v říjnu 1717, se o ní píše, že se nachází při městečku Pyšely a byla oceněna na 857 zlatých. (Pro srovnání: Vinopalna byla tehdy oceněna na 600 zlatých, cihelna na 20 zlatých).

O zdejší draslárně se zmiňuje také kronikář František Václav Pokorný. Podle něho zde pálil potaš Jakub Faltr. Pokorný se o něm zmiňuje v souvislosti s podniky, které tu pracovaly v době, kdy zdejší panství patřilo hraběti Antonínu Voračickému, tedy koncem 18. století. Což by odpovídalo, protože poslední zmínku o tomto podniku jsem nalezl u Jaroslava Schallera. Jeho slavná Topografie vyšla roku 1788. Pak už o draslárně není zmínky ani v Pyšelských matrikách.

O zdejší draslárně můžeme tedy s čistým svědomím říci, že o ní víc nevíme, než víme. Navíc je tu ještě jedna otázka, která by si zasloužila odpověď: Draslárna vyráběla surovinu potřebnou pro výrobu skla. Jenže – pokud je mi známo – tady nikdy žádná sklárna nepracovala. Nebo pracovala? Pamětníci – houbaři si možná vzpomenou, kromě hub se v lesích západně od Pyšel nacházely také větší nebo menší kusy skla. Říkali jsme mu lesní sklo a mělo většinou světle modrou barvu. Pravděpodobně se jednalo o výtluk ze sklářské pece. Je nepravděpodobné, že by ho sem někdo vozil zdaleka. Určitě nepřichází v úvahu sázavská sklárna; ta vznikla až hluboko v 19. století. Jinak mám povědomost jen o malé sklárně, která kdysi pracovala v Ostředku. Nebo to bylo jinak? Tady zbývá volné pole pro badatele.

Nepochybné je, že zdejší draslárna pracovala jako manufaktura, tedy velká řemeslná dílna a dělbou práce a s ruční (nikoli strojovou) výrobu. Ještě jedna taková manufaktura vznikla v našem městečku v 18. století, ale její historie je krátká a konec neslavný. Zmiňuje se o ní F. V. Pokorný: Dům č. 43 v Zakoutech patřil kdysi jistému Michalu Fuxovi. Zchudlý šlechtic se zadlužil u majitele Pyšel, hraběte z Halleweilu a místo splácení z Pyšel utekl. Když se majitelem zdejšího panství stal hrabě z Bissingenu, chtěl v tomto domě zřídit dílnu na sukna. Přijal mistra a tovaryše a nechal pro ně postavit dva domy proti bývalému Fuxovu domu. Ty domy po čtyřech místnostech a zahrádku, aby se tovaryši mohli oženit a usadit zde. Pak sem hrabě nechal ze všech svých panství svážet vlnu. Pokorný pokračuje: „Mistr učil mužské i ženské vlnu příst. Která holka nejpěkněji předla, obdržela od pana hraběte stříbrné premium, které připjaté měla na šatech v neděli do kostela. Tak se mnoho vlny spředlo, taky rozkradlo. Když bylo dost vlny napředeno, pan hrabě nařídil, aby se sukna dělala na oděv pro sloužící. Ti měli oděv barvy tmavé, skořicové a zelené výložky. Obě ta sukna velmi draho stála a nebyla k spokojenosti pana hraběte. Soukeníci prý dobře jedli, pili, hráli karty, tabák kouřili, vlnu zatím žrali moli a část jí zpuchřela. Tovaryši se postupně rozutekli a nakonec i mistr se ženou se za jednu noc ztratili. Pana hraběte připravil o 10.000 zlatých."

F. V. Pokorný vzpomíná, že po smrti hraběte Bissingena se tento soukeník vypravil do Pyšel na loretánskou pouť a se zdejšími sousedy nesměle rozprávěl.

Tak Pyšely přišly ještě v 18. století o další možnost zprůmyslnění. Další pokusy o to následovaly až mnohem později.

PhDr. Jiří Chvojka

Běhání v Pyšelích a Pyšelský kopeček 2016

Poslední dobou se v rámci zdravého životního stylu objevuje řada sportovních aktivit, které mají lidem navrátit to, co ztrácejí díky sedavému způsobu zaměstnání, vysedávání před počítači a stresu, který je spojen s dnešním uspěchaným až hektickým způsobem života. A to je pohyb. Můžete chodit na jógu, zumbu, do posilovny, na cyklotrenažér, na lezeckou stěnu a nevím, kam ještě…:) Můžete však začít chodit i docela obyčejně běhat. Je to jednoduché – člověk vezme pohodlné oblečení, sportovní boty (dříve kecky či prestižky :)) a jde. Nejprve 2-3kilometry, protože jak je známo, ze začátku to vždycky bolí (a věřte, že to bolelo i nás), pak 5-6 (už to bolí míň) a pak 10 a více. Dnes už si někteří Pyšeláci dávají i 95 km a určitě i více v rámci ultramaratonů!

Tak jsme začali i my – Petr Gbelec a Petr Matisko - běžci hobíci - amatéři z Pyšel. Na začátku jsme se ani neznali, jen jsme se tak míjeli někde v lese nebo na silnici a každý si běhal, kdy a kde ho napadlo. Pak slovo dalo slovo a začali jsme běhat společně. To je pak hned veselejší, člověk si pokecá a ani si nevšimne kolik kilometrů má v nohou. Občas si taky vyjedeme „z plezíru" někam na závody. Ne že bychom čekali vítězství, ale ono i to Coubertinovo heslo má něco do sebe, že jo? :)

Po čase společného běhání padl návrh udělat si vlastní závody. Tady v Pyšelích. No proč ne, ale čím začít? Pro získání zkušeností a hlavně protože se blížily Vánoce a konec roku, zorganizovali jsme Silvestrovský procházkoběh, o kterém jsme psali v minulých PL. Pobavili jsme se my a určitě i účastníci, ale závod to nebyl. Chtěli jsme něco, co zviditelní naše Pyšely a zároveň to bude závod se vším všudy. Tak jsme u piva vymysleli Pyšelský kopeček! A ten dal vzniknout i spolku 3P, z.s., aneb Petr, Peter a Pyšely, který by rád i v budoucnu přispíval k rozvoji nejenom sportovních aktivít pro dospělé a děti z Pyšel a okolí.

Pak už stačilo "jen" půl roku příprav a „zopár" schůzek, na kterých jsme nechali vydělat Plzeňským pivovarům, a v neděli 17. dubna 2016 to všechno vypuklo. V 7 hodin ráno jsme začali se stavbou stanů. Před fotbalovým hřištěm se sešlo asi 20 lidí a začalo to létat. V 10hodin bylo vše na svém místě a oficiálně mohl začít 1.ročník běžeckého závodu Pyšelský kopeček 2016. Závod se uskutečnil pod patronací již výše zmíněného sportovního spolku 3P, z.s. a za podpory Veterinární nemocnice AA-Vet Praha a běžecké prodejny RUN4EVER z Říčan. Závodilo se na tratích 10,5 resp. 21km a to v krosu (běhu), nordic runu (běh s hůlkami) a canicrossu (běh se psem). Součástí závodů bylo i první Mistrovství ČR veterinárních lékařů a veterinárních asistentů v krosu a canicrossu.

Akce se konala v Pyšelích a okolí, které zúčastněné závodníky velmi příjemně překvapilo nejen zachovalou staročeskou architekturou ale i rozmanitou přírodou, jak vyplynulo z pozávodních recenzí. Pro Posázaví je prostě typické, že lesy střídají louky a pastviny a malé kopečky zase velké kopce. Okolní krajina je prostě jako stvořená pro krosové nebo chcete-li trailové závody či úplně obyčejně pro přespolní běh.

Samotnou trať, kterou tvořil jeden okruh dlouhý 10,5 km s převýšením cca 350m, jsme poctivě ladili my, sami organizátoři. Opakovaně jsme ji proběhli a byli jsme přesvědčeni, že se bude závodníkům líbit a bude příjemná i pro jejich čtyřnohé kamarády.

Ještě před hlavním závodem se na start postavilo 83 dětí, které absolvovaly dětské závody v běhu na 100, 300, 500 a 1000 m. Každý malý závodník byl odměněn medailí, ti nejrychlejší v jednotlivých kategoriích získali navíc diplom a hodnotné ceny. V následné tombole pak na každého vyšla nějaká ta malá pozornost. Po dětských bězích se už všechno připravovalo na vrchol dne. Před místním fotbalovým hřištěm, na kterém fotbalový klub SK Pyšely poskytl sportovcům a jejich doprovodu občerstvení, zázemí, šatny a sprchy, se připravili nedočkaví běžci a psí závodníci.

Úderem 12.hodiny odstartovalo 29 běžců a běžkyň se svými psími společníky v kategorii canicross, z toho 14 veterinárních asistentů (či spíše asistentek) a veterinářů. V canicrossu byly rozlišovány kategorie pouze dle pohlaví a délky tratě (M/Ž-C 10,5 resp 21). Ve 12:15 se na trať vydalo 100 běhuchtivých nadšenců v kategoriích M/Ž 39, M/Ž 49 a M/Ž 49+. Z tohoto bylo bezmála 20 závodníků z veterinární branže. Účastníci si mohli vybrat z možností běžet jedno kolo (10,5 km), anebo kola dvě, což byl plnohodnotný trailový, 21 km dlouhý půlmaraton.

I přesto, že trať hned po startu prudce stoupala, začalo se ostře závodit už tam. Asi po dvěstěmetrovém asfaltovém úseku se trať stočila do lesů a od této chvíle si závodníci mohli užívat krásné přírody Posázaví. Po dvou kilometrech doběhlo startovní pole do údolí ke Křivskému mlýnu s rybníčkem, od kterého je čekalo táhlé stoupání přes louky na Dubiny. Dál závodnci proběhli přes první občerstvovací stanici v Mokřanech, kde jim pití nabídla Janina a Hanina z Horáko-Šebkovic „gangu" :), který zajišťoval trať v neodlehlejších místech, a pokračovali směrem na Gabrhele. Stoupání střídala klesání a na 8. kilometru přiběhli závodníci k strmé rokli, kterou seběhli až do nejnižšího bodu celé tratě. Pak na ně už čekalo závěrečné dvoukilometrové stoupání po žluté značce, jež potvrdilo oprávněnost názvu běhu Pyšelský kopeček. Tímto výběhem se dostali na Loretu, vrchol kopce i tratě. Tady, na 10. kilometru závodu, čekala na běžce a běžkyně krásná panoramata Pyšel a okolí a kromě toho i druhá občerstvovací stanice, kterou zajišťovali naši kamarádi z pyšelského Sokola. U sochy sv. Vojtěcha se trať rozdělovala. Z kopce dolů se rozběhli do cíle ti, kdo se rozhodli pro jedno kolo, a na druhou stranu běželi půlmaratonci, kteří museli celý okruh zdolat ještě jednou.

V průběhu jednoho okruhu závodníci vystoupali přes 350 výškových metrů. Bylo vidět, že ze sebe vydali hodně, nikdo však své síly nepřecenil a pomoc lékaře ani hasičského záchranáře nepotřeboval a všichni bez problému

POKRAČOVÁNÍ NA STRANĚ 21

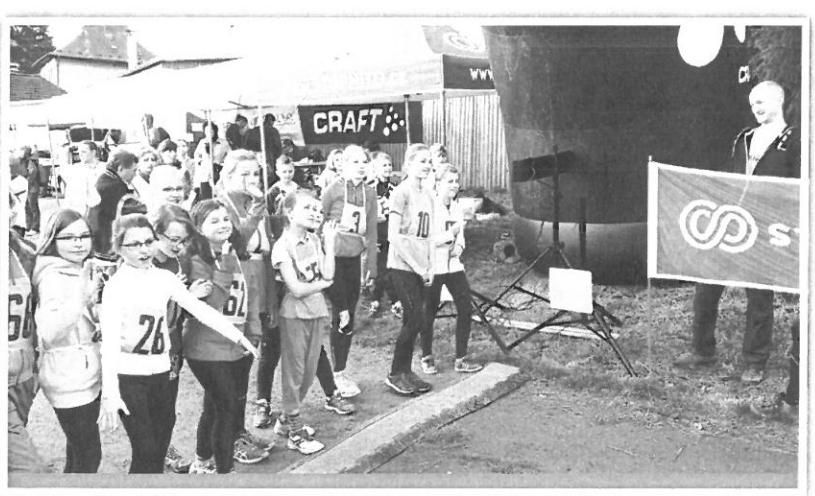

Stolní tenis

Dne 16.4. 2016 jsme uspořádali II.ročník Memoriálu Karla Kulovaného ve stolním tenisu.

Turnaje se zúčastnilo 36 hráčů a hráček ze všech koutů kraje (Vlašim, Brandýs nad Labem, Velké Popovice, Říčany, Benešov, Divišov, Praha, Netvořice, Čerčany a Pyšely). Průběh zápasů byl na vysoké úrovni, vždyť zde hráli st. tenisté - divizní z krajského přeboru a okresního přeboru.

Výsledky soutěží:

Muži:

1. místo Blažek (Brandýs nad Labem)
2. místo Semrád (Velké Popovice)
3. místo Chrt (Pyšely)

Ženy:

1. místo Křížová (Vlašim)
2. místo Klinderová (Pyšely)
3. místo Kaderová (Říčany)

Čtyřhra:

1. místo Růžička-Bělina (Divišov-Benešov)
2. místo Semerád-Strnad (Velké Popovice)
3. místo Kovařík-Vejmelka (Pyšely)

Útěcha:

1. místo Vocel (Čerčany)
2. místo Bělina (Benešov)
3. místo Hejda (Velké Popovice)

Pěkné ceny a diplomy předával starosta bratr Jaroslav Chalupa a místostarostka sestra Martina Linhartová. Součástí memoriálu bylo položení kytice na hrob našeho bývalého hráče Karla Kulovaného.

Oddíl stolního tenisu děkuje všem, kteří pomohli s organizací turnaje.

Za stolní tenis ***Jaroslav Vejmelka***

POKRAČOVÁNÍ ZE STRANY 20

doběhli do cíle, kde jim bezesporu udělalo radost okamžité ocenění originální dřevěnou medailí se znakem závodu a města Pyšely. Později byli vyhlášeni nejrychlejší běžci v jednotlivých kategoriích a byli oceněni diplomem a hodnotnými dary od sponzorů. Na 21km byl nejrychlejší Martin Korous s famozním výsledkem 1:29:17 a na 10,5km Jánošík Rudolf v čase 47:29. Vítězné časy v jednotlivých kategoriích považujeme za aktuální traťové rekordy.

Je nám jasné, že sami dva bychom takovou akci nemohli uspořádat. Pomohli nám Městský úřad Pyšely, Sokol Pyšely, SDH Pyšely, KRPŠ Pyšely, SK Pyšely a jejich Penalta a další neorganizovaní dobrovolníci. Sokolové - Zuzana Chalupová, Martina Linhartová a Jaroslav Chalupa se postarali o občerstvovací stanici na Loretě. Hasiči - Jan Smutný, Pavel Smutný, Antonín Slavík, Jan Slavík, Jaroslav Heřman, Zbyněk Bartík, Ivan Vnouček pečovali o bezpečnost všech účastníků při pohybu po silnici a hlavně o bezpečnost dětských závodníků. S dětmi měly trpělivost, bezvadně se o ně postaraly a vše kolem vymyslely holky z KRPŠ: Štěpánka Bednářová, Pavla Matějková, Hanka Matisko, Klárka Gbelcová a Martina Povolná. Role startéra dětských závodů se bravurně zhostil Tomáš Matějka. O zázemí, pohodu chuťových pohárků a „v bříšku jako v pokojíčku" se starali Mirka a Pavel Kocourkovi, Lenka Černá, Martina Svobodová, Laďka a Říša Pášovi, Kačka Sládková a jejich tým z Penalty. Ozvučení zajistil Mirek Linhart a o moderování se podělili Janek Nešpor a Michal Hrabec. Marie Kolářová vytvořila grafickou podobu loga závodu, diplomů i "bedny" (to asi žádnému Pyšelákovi neuniklo :)). Webové stránky závodu připravil Jan Čáp. Dále nám pomohla spousta dalších, které bohužel nemůžeme všechny vyjmenovat, abychom na někoho nezapomněli. Moc jim alespoň tímto způsobem děkujeme. S drobnými prezenty nám pomohla společnost Jablotron zastoupená panem Tomášem Pilcem, autoservis APS Bugy Zaječice zastoupená panem Smržem, Janek Nešpor z Pyšel za 4Kids, hračkářství Bambule-království hraček a nakladatelství Junior Říčany. Všem výše uvedeným patří velký dík.

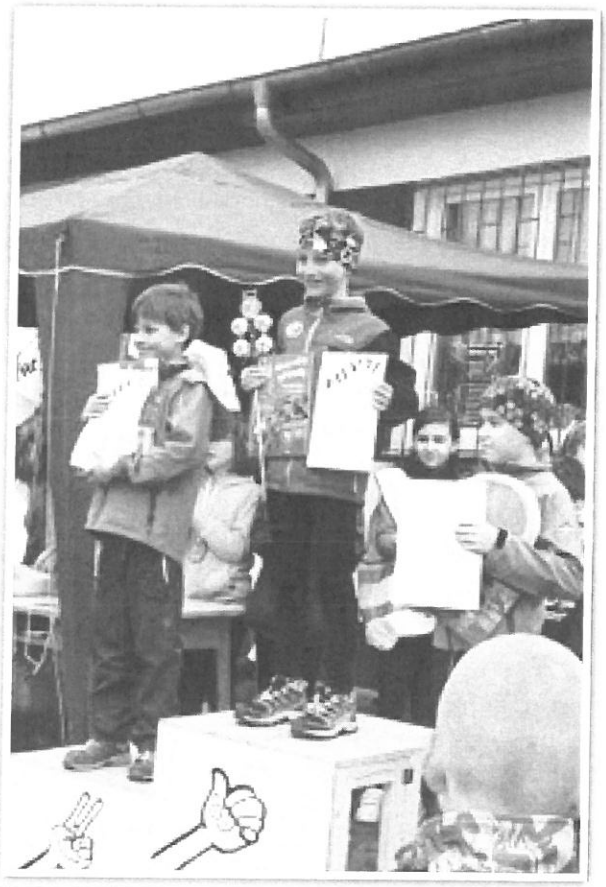

Krásným počinem v rámci závodů byl „Vesmírný stánek", který si připravily holky z 5.třídy ZŠ Pyšely. Doma vyrobily jen s minimální pomocí maminek pochutiny, které označili názvy jako Armstrongova čokoláda, Měsíční muffiny, Létající talíře apod. a získaný výtěžek darovaly Výcvikovému středisku pro vodící psy v Praze.

Nenechte si 2.ročník Pyšelského kopečku ujít a přijďte se v dubnu 2017 podívat, zafandit nebo si zazávodit i Vy!

A kdo hledá někoho pro společné výběhy, tak má možnost dorazit některou neděli dopoledne na náš společný, nebo se ozvat na email gbelec@aavet.cz popřípadě na www.facebook.com/run4everricany.

Na shledanou s Vámi se těší organizátoři

Petr Gbelec a Peter Matisko ze spolku 3P, z.s.

SK PYŠELY
Jarní část sezóny 2015/2016

SK Pyšely měl v sezóně 2015/2016 ve fotbalových soutěžích mužstvo dospělých ve 3.A třídě a dále v Pyšelích hrála mladší přípravka a mladší žáci.

Mladší přípravka hrála turnajově 4+1 a ve svých zápasech dokázali udržet krok i s městy jako jsou Votice či Benešov. Za přípravku do zápasů nastupovali pod vedením Richarda Páši a Antonína Páši hráči: Zoubek Martin, Řehák Jakub, Vaňha Matyáš, Troníček Marek, Páša Daniel, Vašina Petr, Grundza Pavel, Stejskal Nicolas, Zítka Vojtěch, Špaček Vojtěch, Melichar Jindřich, Láska Lukáš a Kožner Filip.

Za **mladší žáky** nastupovali pod vedením Jaroslava Šimečka a Miroslava Hrušky hráči: Kordík Filip, Havránek Matěj, Svoboda Vojtěch, Bouša Šimon, Kulhavý Adam, Svoboda Lukáš, Gorol Michal, Šiňor Pavel, Chaban Josef, Antony Tomáš, Vašina Patrik. Tito pyšelští hráči byli doplňovány svými vrstevníky z Čerčan a Nespek, s nimiž v této soutěži tvořili smíšený tým.

Mužstvo dospělých hrající okresní 3. třídu skončilo po sezóně se 40 body na 6.místě tabulky. Podzimní část sezóny odtrénoval Ladislav Hruška a jarní část Jiří Maršoun. Z tento tým nastupovali do zápasů hráči: Jakoubek Jakub, Sládek Jan, Jelínek Jan, Schubert Jan, Matys Josef, Blokeš Michael, Chadraba Miroslav, Vlach Ondřej, Hruška Miroslav, Turek Michal, Konopiský Adam, Maršoun Jiří, Rezek Luděk, Somr Tomáš, Podroužek Lukáš, Páša Vojtěch, Páša Richard, Hruška Pavel, Hruška Ladislav, Kulhavý Milan, Smutný Jaroslav a kapitánem týmu byl Šimeček Jaroslav.

V této sezóně se nám podařilo udělat stavební úpravy v areálu hřiště, čímž jsme si splnili závazek, že se každý rok pokusíme areál vylepšit. Opravil se venkovní přístřešek na občerstvení, přepažil se vstup do klubovny Penalta a proběhla i úprava fasády budovy, která byla od požáru stále nedodělaná.

Dále se členové SK Pyšely podíleli na pořádání Dětského dne, který se konal tentokrát v areálu sokolovny a dále byl areál hřiště zázemím při pořádání prvního ročníku běhu Pyšelský kopeček.

Chtěl bych tímto poděkovat všem příznivcům SK Pyšely, kteří si našli cestu na náš stadion a podporovali nás během zápasu, a to jak při domácích či venkovních utkáních.

První domácí zápas se odehraje **v sobotu 6.srpna 2016**, kdy se bude na pyšelském hřišti konat **XX. Memoriál Vladimíra Havelky.**

Do této doby si mohou příznivci pyšelského fotbalu odpočinout a načerpat síly na další sezónu. Na hřišti se však nebude zahálet, správce areálu společně se zaměstnanci Loreta Golf klub bude pracovat na zkvalitnění hrací plochy.

Richard Páša

GRATULUJEME VŠEM HRÁČŮM A TRENÉRŮM SK PYŠELY **KE SKVĚLÝM SPORTOVNÍM ÚSPĚCHŮM** A DĚKUJEME ZA REPREZENTACI KLUBU!

Mužstvo dospělých při posledním utkání sezóny dne 18.6.2016

Podzim 2015

Mladší žáci – podzim 2015

Web: http://www.skpysely.estranky.cz
E-mail: skpysely@seznam.cz
RP

Mladší přípravka – jaro 2016

EKOPORADNA
Český svaz ochránců přírody Vlašim

Ekorada na tento měsíc

Zdravé životní prostředí – půl zdraví

V ČR trpí bezmála 30 % populace alergickým onemocněním, obdobně jako v dalších evropských zemích. Jde o jednu z nejčastějších chronických nemocí vůbec. Výskyt alergických onemocnění v Evropě je na vzestupu a již není omezen na specifickou sezónu nebo prostředí. Příčin je celá řada, avšak vztahy mezi nimi a jejich vliv na člověka jsou dost komplikované. Naše zdraví úzce souvisí se zdravím našeho životního prostředí a našimi životními návyky.

Důvodem je zvýšení expozice alergenům, vlivy výživy, změny životního stylu, stres i změny v samotné imunitě lidí. Tyto změny se vyvíjejí v důsledku nedostatečného kontaktu s nejrůznějšími mikroorganismy, přehnané hygieny, nadužívání antibiotik a rozvoje očkování.

S výskytem astmatu a alergií jsou spojeny špatná kvalita venkovního i vnitřního prostředí. Významný vliv má *působení syntetických látek*, se kterými se denně setkáváme v průmyslově zpracovaných potravinách, v ovzduší či vodě, hygienických potřebách, drogerii, kosmetice, léčivech a dalších výrobcích. *Používání fosilních paliv a velký objem silniční dopravy* přispívá k vnímavosti na alergeny a rozvoji onemocnění. V ovzduší jsou rozhodující *zplodiny hoření, výskyt prachu, plísní a roztočů nebo chov domácích zvířat*. Tabákový kouř může způsobit astma u dětí, které dosud neměly žádné příznaky, nebo vyvolat záchvat u astmatických osob, a je také rizikovým faktorem v těhotenství.

Existuje souvislost mezi změnami klimatu a rostoucím výskytem astmatu a alergií. V důsledku vyšších teplot a dřívějšího nástupu jara se zvyšuje množství alergenů ve vzduchu. Vlivem migrace organismů se také setkáváme s novými organismy, se kterými náš imunitní systém dříve neměl zkušenost.

Rady pro eko-logický přístup

Nikdy nespalujte odpad, s výjimkou čistého dřeva či papíru na zátop.

Neohrožujte zdraví ostatních (ani svoje) tabákovým kouřem, především v uzavřených prostorách.

Minimalizujte používání chemických prostředků v domácnosti i na zahradě (např. pesticidy).

Při výběru oblečení, nábytku a dalších prvků interiéru, ale i stavebních materiálů, barev, čisticích, hygienických a kosmetických přípravků apod. dávejte přednost přírodním látkám a minimu syntetických chemikálií. V řadě případů mají tyto přidané látky negativní vliv na zdraví, nejsou nezbytně nutné k funkci výrobku a jejich výroba zbytečně zatěžuje životní prostředí.

Pečlivě zvažujte a konzultujte užívání antibiotik, očkování a konzumaci trvanlivých průmyslově zpracovaných potravin.

Mnoho výrobků, zejména těch levných a z dovozu, má škodlivý vliv na vaše zdraví a není v ničí moci vás před nimi ochránit. Výběr je vždy na vás - na informovaném a kriticky uvažujícím spotřebiteli. Užitečné informace naleznete např. na stránkách www.szu.cz, www.bezpecnostpotravin.cz , www.dtest.cz , www.coi.cz nebo využijte zdarma služeb Ekoporadny ČSOP Vlašim.

Obecní úřady, firmy, školy aj. by se měly řídit uvedenými radami. Dávají tak m.j. najevo svou dobrou péči o životní prostředí, zdraví lidí a ovlivňují tak i chování jiných.

INZERCE

Chcete pohodlně a levně topit?

Vsaďte na spolehlivá tepelná čerpadla značky Daikin

- možnost příspěvku až 127 500 Kč z kotlíkových dotací
- technologie vzduch – voda
- bezobslužný, ekologický provoz
- snadné připojení do stávající vytápěcí soustavy
- náhrada kotlů na uhlí a dřevo
- vhodné pro chaty, rodinné i bytové domy
- rekonstrukce nevyžaduje úřední povolení
- levnější tarif elektrické energie
- úspora nákladů na vytápění
- možnost výhodného financování bez ručení

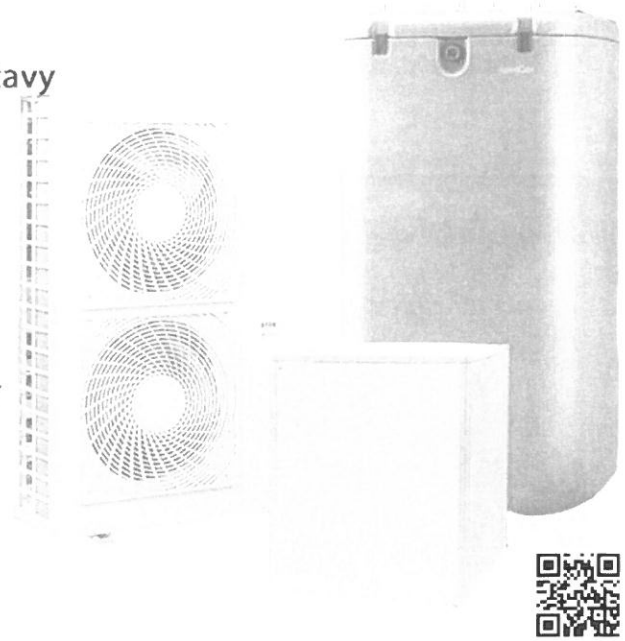

www.taurus.cz
www.facebook.com/taurusTC
Tel.: +420 775 691 342 • Email: info@taurus.cz

UVT
INTERNET PROVIDER
RYCHLÝ A STABILNÍ
INTERNET
BEZDRÁTOVÉ PŘIPOJENÍ
NEJNOVĚJŠÍ A NEJMODERNĚJŠÍ
TECHNOLOGIE V KRAJI!
OPTICKÉ PŘIPOJENÍ
Ceny tarifů
již od
DIGITÁLNÍ TELEVIZE
KVALITNÍ PODPORA
Při přechodu od jiného poskytovatele dostanete internet po dobu výpovědní lhůty zdarma.
S výběrem nejepšího tarifu pro Vaše potřeby Vám rádi poradíme.
227 023 023
www.uvtnet.cz

PODNIKOVÁ PRODEJNA

s pekárnou a pestrým sortimentem racionální výživy

Otevírací doba:
Po - Pá: 6.00 - 17.00

- Kompletní sortiment BONAVITA za super ceny
- Čerstvé pečivo, káva s sebou
- Sušené plody (ovoce, ořechy, rajčata)
- Netradiční marmelády (šípková, z kustovnice, z rakytníku, z aronie)
- Netradiční mouky (rýžová, špaldová, celozrnná)
- Netradiční sirupy (rýžový, z rakytníku, z kustovnice)
- BIO a bezlepkové výrobky
- Medy, medutely
- Vegetariánské pomazánky, tofu, raw potraviny
- Chia, pohanka, cizrna, kurkuma, červená čočka, bulgur
- Himalájské čaje
- Zdravá lízátka (z javorového sirupu, z brusinek, z rakytníku)
- Zvěřina za výhodné ceny

Každou středu ZÁKUSKY.

Každý čtvrtek CHLEBÍČKY.

Každý den POCTIVÉ ČERSTVÉ SVAČINY.

Masarykova 660, Velké Popovice

Každý týden akční nabídky!

ROSTEME A HLEDÁME NOVÉ KOLEGY DO TÝMU
PŘIDEJ SE K NÁM!

Nabízíme tyto volné pracovní pozice:

- pracovník balírny
- pracovník výroby
- pracovník úklidu
- pracovník obsluhy míchárny

Kontakt: Tomáš Volák
777 732 523, volak@bonavita.cz

- skladník surovin a hotových výrobků
- řidič dodávkového/nákladního vozu

Kontakt: Milan Pechar
731 596 003, pechar@bonavita.cz

Více informací o nabízených pracovních pozicích naleznete na www.bonavita.cz

- pracovník zemědělského úseku
- brigádníci zemědělského úseku, na sezónu
- asistestentka do zemědělského úseku, nástup od 1.10.2016

Kontakt: Ladislav Svoboda
731 596 002, svoboda@bonavita.cz

- technik balicích strojů (seřizovač)

Kontakt: Peter Mikula
725 693 634, mikula@bonavita.cz

- technolog výroby
- laborant/ka

Kontakt: Miroslav Jangl
778 736 024, jangl@bonavita.cz

Pyšelské listy - Vydává Městský úřad v Pyšelích pod registračním číslem OkÚ RR 39; vydávání listu povoleno rozhodnutím Okresního úřadu v Benešově pod č. j. RR 779/96, ze dne 13. 5. 1996
tel. 323 647 218, fax 323 647 452, E-mail: epodatelna@pysely.cz; urad@pysely.cz; http://www.pysely.cz
redakční rada: B. Dauthová, I. Křížová, M. Pášová, A. Sládková, Z. Srnská, L. Zaradičková; administrace listu: M. Kocourková, M. Kulhavá, M. Svobodová; odpovědný redaktor: P. Slavík
NEVYŽÁDANÉ RUKOPISY SE NEVRACEJÍ ZA PŮVODNOST A OBSAHOVOU SPRÁVNOST RUČÍ AUTOR TISK MĚSTSKÝ ÚŘAD PYŠELY